

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Pedagogická fakulta

Katedra anglistiky

Bakalářská práce

Reflexe potřeb účastníka letního jazykového tábora

Reflecting the needs of participants
of a language summer camp

Vypracovala: Eliška Saitlová

Vedoucí práce: doc. PhDr. Lucie Betáková, MA, Ph.D.

České Budějovice 2020

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že tato bakalářská práce na téma Reflexe potřeb účastníka letního jazykového tábora je mým autorským dílem. Vypracovala jsem ji samostatně, s použitím literatury a dalších zdrojů, které jsou uvedeny v seznamu citované literatury. Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 15. 5. 2020

.....

Eliška Saitlová

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji mé vedoucí práce doc. PhDr. Lucii Betákové, MA, Ph.D. za odborné a cenné rady, které mi během zpracování práce poskytla, trpělivost, vstřícnost a dále jí děkuji za všechny čas, který mi věnovala.

Děkuji všem respondentům za podmětné rozhovory a vedení English SPORT Campu Jihlava, že mi pomohla uskutečnit dotazování během tábora.

Na závěr děkuji svojí rodině a přátelům za jejich podporu během psaní závěrečné práce, ale i po dobu celého studia.

ABSTRAKT

Bakalářská práce se zaměřuje na zkoumání potřeb účastníků letního jazykového tábora, přičemž je kladen důraz na oblast anglického jazyka. Cílem této práce je vytvořit analýzu potřeb účastníků, která dá vedoucím kurzu data k revizi současného sylabu kurzu.

Tato práce má dvě části – teoretickou a praktickou. Část teoretická je zaměřena na terminologii potřeb a přání, na jejich reflexi i analýzu. Rovněž jsou zde definovány cíle, a to jak jazykové, tak i další, kterých má být v průběhu jazykového tábora dosaženo.

Praktická část je zaměřená na výzkum potřeb účastníků jazykového tábora, v němž jsou analyzovány řízené rozhovory, jak s účastníky, tak s jejich lektory. Na závěr jsou konfrontovány oba pohledy a vytvořena výsledná analýza dosažených potřeb a cílů kurzu.

Klíčová slova: potřeby, přání, analýza potřeb, reflexe, sebereflexe, cíle

ABSTRACT

This bachelor's thesis is aimed at inspecting the needs of participants of a language summer camp, where a special attention is paid to the area of the English language. The aim of the thesis is to provide the analysis of the needs of participants, which will enable the course leaders to revise the current syllabus.

This thesis has two parts – theoretical and practical. The theoretical part is focused on the terminology of needs and wishes, their reflexion and analysis. At the same time, there are defined aims, the language ones and also others, which should be accomplished during the language camp.

The practical part contains qualitative research, wherein pen and paper interviews are analysed, as with participants so with their lectors. In the end a confrontation of both types of the interviews and the final analysis of achieved needs and aims is presented.

Key words: needs, wishes, needs analysis, reflexion, self-reflexion, aims

OBSAH

ÚVOD.....	8
1 POTŘEBY.....	9
1.1 Definice potřeb a přání.....	9
1.1.1 Potřeby.....	9
1.1.2 Přání.....	9
1.2 Dělení potřeb.....	10
1.2.1 Seberealizace.....	12
1.3 Vztah motivace a potřeb.....	12
1.4 Potřeby žáka.....	13
2 Analýza potřeb ve vzdělávání.....	15
2.1 Techniky používané k analýze potřeb.....	15
2.1.1 Dotazník.....	16
2.1.2 Rozhovor.....	17
2.1.3 Pozorování.....	18
3 REFLEXE.....	19
3.1 Reflexe pedagoga.....	20
3.2 Sebereflexe.....	20
3.2.1 Sebereflexe žáka.....	22
4 CÍLE.....	25
4.1 Cíle English Sport Campu Jihlava.....	25
4.1.1 Jazykové cíle.....	26
4.1.2 Mezikulturní cíle.....	27
4.1.3 Evangelizační cíle.....	28
5 PRAKTICKÁ ČÁST.....	30
5.1 Úvod praktické části.....	30
5.1.1 Cíl výzkumu a výzkumné otázky.....	31
5.1.2 Charakteristika respondentů.....	32
5.2 Rozhovory s účastníky English campu.....	33
5.2.1 První rozhovor s účastníky – začátek English campu.....	33
5.2.2 Druhý rozhovor s účastníky – polovina English campu.....	36
5.2.3 Třetí rozhovor s účastníky – konec English campu.....	39

5.3	Rozhovory s lektory ze Severního Irsku.....	43
5.4	VÝSLEDKY STUDIE	47
	ZÁVĚR	51
	SUMMARY	52
	SEZNAM LITERATURY	53
	INTERNETOVÉ ZDROJE.....	56
	ZDROJE OBRÁZKŮ	56
	SEZNAM OBRÁZKŮ A PŘÍLOH	57
	PŘÍLOHY	58
	Příloha 1.....	58
	Příloha 2.....	71
	Příloha 3.....	83
	Příloha 4.....	96

ÚVOD

Po celé České republice jsou každé léto pro děti a mládež pořádány letní jazykové tábory. I přes to se ještě nikdo nezaměřil na to, zda v rámci těchto táborů dochází k naplnění jazykových i jiných cílů, které jsou organizátory předem stanoveny. Cílem práce je tedy reflektovat potřeby účastníků na základě konceptu jazykového tábora, kterého se zúčastnili a získat tak data pro případnou kodifikaci sylabu kurzu.

Toto téma jsem si zvolila hned ze dvou důvodů. Prvním důvodem je má osobní zkušenost s těmito typy táborů, již pátým rokem působím jako jedna z vedoucích na letních táborech se zaměřením na výuku angličtiny, které jsou po celé České republice pořádány organizací Křesťanská Akademie Mladých z. s. Kempy tohoto typu mají mezinárodní přesah a účastníci se mohou setkat s lektory z celého světa. Konkrétně na náš tábor přilétají učitelé ze Severního Irsku, pro které po dobu jejich pobytu funguji jako překladatelka a pomáhám s lektorskou činností během kempových aktivit. Jedná se o jediný kemp v celé Evropě, který má lektory z Velké Británie. Druhým důvodem pro výběr tohoto tématu, je fakt, že studuji na pedagogické fakultě a ráda bych se stala dobrou učitelkou. Zajímají mě různé vzdělávací metody a domnívám se, že kempy jsou pro mě zajímavou příležitostí, jak už v průběhu mého studia získat zkušenosti s netradiční výukou anglického jazyka.

Tato bakalářská práce je složena ze dvou částí – z teoretické a praktické. V teoretické části jsou nejprve charakterizovány potřeby a přání. Dále jsou zde popsány různé způsoby analýzy potřeb ve vzdělávání. Práce definuje reflexi a sebereflexi, přičemž se zaměří především na reflexi učitele a sebereflexi žáka. Na konci teoretické části jsou pak vymezeny na cíle, kterých má být v průběhu tábora dosaženo.

Praktická část je orientována na zkoumání a vývoj potřeb u účastníků letního jazykového tábora s důrazem na oblast anglického jazyka. Tato analýza probíhá formou řízených rozhovorů, které byly provedeny ve třech fázích kempu – na začátku, v průběhu a na konci. Sebereflexe žáků jsou na závěr konfrontovány s postřehy lektorů ze Severního Irka.

1 POTŘEBY

1.1 Definice potřeb a přání

1.1.1 Potřeby

„V psychologii (na rozdíl od ekonomického vymezování potřeb) je potřeba chápána jako člověkem prožívaný, ne vždy zcela uvědomovaný nedostatek něčeho, pro daného jedince subjektivně významného (důležitého, potřebného)“ (Bedrnová a Nový, 1998, str. 224).

Potřeby lze označit za základ motivace, poněvadž vytváří pocit napětí, jenž vede k touze po jeho odstranění. Potřeba je charakterizována jako nedostatek nebo i nadbytek něčeho, co potřebujeme k životu, jedná se o subjektivní stav jedince. Není nutné, aby si byl člověk potřeby vědom, může být přítomna pouze latentně (Nakonečný, 1995).

Naplnění potřeb vede k rozvoji jedince a seberealizaci. Dle Nakonečného (1998) se potřeby v průběhu života mění, a to jak z hlediska kvantitativního, tak kvalitativního v závislosti na věku, zdravotním stavu, životních zkušenostech apod. Potřeby jsou spjaty s biologií organismu i se sociální a pracovní existencí ve společnosti. Z opakovaného uspokojování potřeb vzniká určitý vzorec chování. Není-li možno uspokojit danou potřebu, vyvolává to v člověku nepříjemný stav projevující se hněvem, smutkem, frustrací a nespokojeností. Trvalejší pocit nespokojenosti může vést k výraznému ovlivnění vývoje osobnosti (Trachtová, 2006; Plháková, 2003).

1.1.2 Přání

Kotler a Armstrong (2012) považují přání za formu lidské potřeby. Tyto potřeby jsou formované danou kulturou a individualitou jedince. Přání se projevují jako touhy po uspokojení konkrétních potřeb, přičemž je možné takovouto potřebu uspokojit několika způsoby. Doba, za kterou jedinec potřebuje přání uskutečnit, se také liší. Doba na uspokojení některých přání může být neomezená, ale omezené můžou být zdroje a prostředky. Zpravidla si však jedinec pro uspokojení potřeb vybírá prostředek, který mu přinese největší užitek (Tomek a Vávrová, 1999).

Plháková (2006) uvádí, že přání je protipólem vůle. Důvodem je dle ní fakt, že vůle vyžaduje schopnost sebeuvědomění, kdežto přání na ní závislá nejsou. Přání jsou tedy

potřeby pudové a nachází se v nevědomí. Jsou řízeny principem slasti a motivují jedince k jejich bezprostřednímu uspokojení. Výběr způsobu uspokojení je však ovlivněn předvědomím¹, které se brání pudovým silám z nevědomí a snaží se najít způsob, který by byl přijatelný pro vědomí (Plháková, 2006).

1.2 Dělení potřeb

Podle Atkinsona (2003) potřeby dělíme dle několika kritérií, nejzákladnější dělení v psychologii je na primární a sekundární potřeby. Mezi primární potřeby patří potřeby nutné k přežití např.: potřeba kyslíku, potřeba potravy, potřeba ochrany, potřeba spánku či odpočinku a sexuální potřeba. Primární potřeby nalezneme i u nižších živočichů. Sekundární potřeby vycházejí z potřeb primárních a jsou typické pro člověka. Do potřeb sekundárních je zahrnuta potřeba jistoty, podnětů, sociálního styku, výkonu atd. Sekundární potřeby na rozdíl od potřeb primárních zajišťují duševní pohodu a rozvoj osobnosti.

Jedním z nejvýznamnějších autorů teorie potřeb je představitel humanistické psychologie A. H. Maslow, který vytvořil hierarchickou teorii potřeb. „*Potřeby jsou uspořádány od základních (biologických) až po nejvyšší (potřeby sebeaktualizace či růstu – growth needs)*“ (Nakonečný, 2015, s. 404). Z tohoto uspořádání vyplývá, že nižší potřeby musejí být uspokojeny dříve než potřeby vyšší. Pokud nedojde k dostatečnému uspokojení potřeb nižších, nemůže nastat vzestupný krok. V pojetí Maslowa, je člověk tvor založený na potřebách, které bývají zřídka úplně uspokojeny.

Na nejnižší úrovni v hierarchii lidských potřeb se nachází potřeby fyziologické, naproti nim jsou na úplném vrcholu potřeby sebeaktualizace. Tělesné potřeby, které jsou označovány za ty nejnižší, zahrnují potřebu jídla, tekutin, kyslíku, odpočinku, spánku, vyměšování, sexuální potřeby aj. Potřeby bezpečí, které jsou druhým stupněm, se projevují v situacích, kdy dochází ke ztrátě existenční jistoty, ztrátě domova, soukromí a dalšího ohrožení člověka. Do potřeb sounáležitosti a lásky, které následují

¹ „Obsahuje myšlenky, rozhodnutí, zážitky nebo konflikty, které si člověk kdysi uvědomoval, ale pak je zapomněl. Může si je však bez větších obtíží znovu vybavit“ (Drapela, V. J., 2003. s. 21).

po potřebách bezpečí, patří od raného vývoje jedince potřeba dotyku a v dalším vývoji tato potřeba přechází do potřeby po společenském styku a uplatnění. Potřeba uznání patří mezi sekundární potřeby a je doprovázena touhou po obdivu, úctě, váženosti, autoritě, prestiži a úspěchu. Potřeby seberealizace jsou na samém vrcholu pyramidy a jsou nepostradatelné pro růst člověka a zahrnují potřeby vzdělávání se, porozumění, dokonce i potřeby estetiky. Učení je nutné pro osvojení si cenných hodnot, pochopení drahocennosti života, uvědomění si jeho jedinečnosti a krásy, uspokojení psychických potřeb a kontrolu impulzivních reakcí, naučení se rozumným volbám a vyrovnání se s existenčními problémy života. Pojetí potřeb z psychologického hlediska se ve vzdělávání objevuje zejména v oblasti motivace. (Klevetová a Dlabalová, 2008)

Obrázek 1: Maslowova pyramida lidských potřeb

Obrázek převzat z Mareš (2018, online)

1.2.1 Seberealizace

Potřebou seberealizace se člověk zásadně liší od jiných organismů. Jedinec není nikdy plně seberealizován, ale neustále o to usiluje. U lidí, kteří mají potenciál dosáhnout sebeaktualizace nalézáme tyto znaky: schopnost být sám bez pocitu samoty, svůj nezávislý životní styl v souladu s vlastními potřebami, smysl pro humor, který nezraňuje ostatní, ale je zacílen na nesrovnalosti, bohatá představivost a fantazie při řešení různorodých problémů a schopnost sebepřesažení (Plháková, 2006).

Seberealizace je stále probíhající proces, člověk k ní po většinu času jen směřuje, ale během daného procesu prožívá vrcholné zážitky. Pod pojmem vrcholný zážitek si můžeme představit pocit úžasu, údivu, úcty, pokory, lásky, dokonalosti a nezávislosti. Dle Mlaslowa (2014) jedinci, kteří vykazují tyto znaky, patří mezi skupinu nejprůbojnějších osob v celé lidské populaci.

1.3 Vztah motivace a potřeb

Podkladem motivace je potřeba organismu dosáhnout rovnováhy mezi sebou a prostředím takovými činnostmi, které vedou k vlastnímu uspokojení a soběstačnosti. Uvědomění si rozdílu mezi motivem a motivací je nezbytné z důvodu častého zaměňování těchto pojmů. Linhart (1987) uvádí, že motivace je soustava pohnutek a motiv je sama pohnutka, která je zásadní a psychologická příčina reakcí, chování či činností (Linhart, 1987).

„Motivem rozumíme činitel, který působí v dané chvíli např. hlad nebo také trvalou vlastnost daného člověka, např. potřebu bezpečí, jež je u některých lidí silná a projevuje se v určitých situacích“ (Říčan, 2008, s. 177). Základní formou motivů jsou potřeby, jiné formy se odvíjejí od potřeb. Emmert (2004) uvádí, že jako další formou motivů se rozumí pud, zájem, ambice, cíle, ideály a zvyky. Pud je charakterizován jako vrozená energie či nutkání pramenící ze základních životních potřeb (hlad, vyměšování, sex...). Zájem je vnímán jako dlouhodobější zaměření na konkrétní činnost, která je doprovázena emocemi. Zájem také určitým způsobem stimuluje myšlení, paměť, vůli a další psychologické procesy. Díky zájmům se lidé diferencují a nazývají je svými zálibami (Čáp a Mareš, 2007).

Ambice je chápána jako výkon očekávaný na základě předchozí zkušenosti, tento úkon bývá posuzován podle minulosti. Pokud jedinec dosáhne úspěchu, úroveň se zvyšuje a za neúspěchu naopak snižuje. Každý jedinec chce vyniknout. Cíl je v podstatě motivační záměr a tím, že člověk dosáhne předem daného cíle, sníží napětí. Nejčastěji se cíle dělí na dlouhodobé a krátkodobé. Ideál lze popsat jako pnutí k něčemu dokonalému, někdy může být vnímán jako vzor. Zvyk je sklon k vykonávání jedné činnosti během určité situace na základě předchozí zkušenosti (Adair, 2004).

1.4 Potřeby žáka

Každý žák během jakéhokoliv procesu učení pociťuje určité potřeby. Tyto potřeby se nazývají: „*vysvětlení, ukázka, činnost, oprava a kontrola, vybavovací pomůcky, aktivní opakování, testování a otázky (či nejasnosti)*“ (Petty, 2008, s. 23).

V rámci první potřeby, a to potřeby vysvětlení, mají žáci podvědomou podmínku naučit se důležitá fakta, aby se necítili nejistě a rozuměli dané problematice. Petty (2008) tvrdí, že během vysvětlování je podstatné žákům sdělit důvod a způsob fungování dané věci. Pokud probíhá u žáka učení bez porozumění, je povrchní a brzy zapomenutelné. Pouze když vědomostem a zkušenostem rozumí, zvládají v učení pokračovat a dříve nabyté zkušenosti rozvíjet. Je nezbytné si uvědomovat, že vysvětlování patří do potřeb žáka, tudíž to není vyučovací metoda.

Další potřebu žáka uvádí Petty (2008) ukázkou, která je pro jedince nezbytná, aby jasně věděl, co se očekává, aby vykonal. Žák potřebuje vědět, jakým způsobem může daný úkol splnit. Dále chce žák znát, zda umí své znalosti správně používat, a v jakých případech bude mít možnost své nově získané dovednosti použít. Většina žáků preferuje přesný příklad z praxe, jež by si mohli osvojit. Je několik způsobů, jakými může být ukázka provedena, patří mezi ně například demonstrace, případová studie, příklad či objevování.

Dále Petty (2008) říká, že činnost je velice důležitá potřeba, protože žáci potřebují získané dovednosti uvést z teorie do praxe. Je pro ně nezbytné, aby si věci zkusili sami a přišli na řešení, aniž by jim bylo dáno.

Kontrola a oprava by měla probíhat s vysvětlením a ukázáním správného řešení, aby nedošlo k zafixování špatného postupu, a aby se žák dané chybě v budoucnosti vyhnul. Kontrola a oprava by měla žáky naučit, aby si práci dokázali zkontrolovat a případně opravit i sami. Pokud je toho žák schopen, znamená to, že činnost přijal za vlastní. Proces kontroly a opravy také funguje velice dobře pro učitele jako reflexe (Petty, 2008).

Vybavovací pomůcky jsou pro žáka důležité, aby připomínaly, co si má pamatovat.

Opakování je nezbytné, abych žák již probrané učivo nezapomněl a vydrželo v hlavě déle.

Testování doslova znamená ohodnotit neboli posoudit žáka. Díky testování získávají žáci důvěru ve své nové dovednosti. Testování lze provádět i bez žákova vědomí např. během čtení nějakého textu (Petty, 2008).

Otázky jsou pro žáky velice důležité a žáci by měli mít dostatek prostoru na to, aby se mohli ptát. Každý žák by měl mít možnost se učitele zeptat na to, čemu nerozumí, aby se vyhnul pocitu frustrace, která pramení z nenaplnění potřeby.

Výše uvedené potřeby žáků nemusí učitel použít v pořadí, ve kterém byly uvedeny, ale je nutné, aby během uvádění žáků do problematiky učiva byly zastoupeny všechny. (Petty, 2008)

2 Analýza potřeb ve vzdělávání

Dle Průchy (2000) je analýza potřeb vyhodnocování toho, co potřebují vzdělávající se subjekty od určitého typu vzdělávání. Analýza potřeb je prvním krokem v rámci plánování aktivit pro vzdělávání a každý kurz by měl být založený na potřebách vyučovaných. Výsledky analýzy potřeb jsou nedostatky ve výkonnosti a slouží k zajištění vhodných edukačních plánů, což vede ke zvyšování potenciálu i následnému zlepšení výkonu žáka. V neposlední řadě poskytuje materiály k vhodné volbě dalšího postupu v procesu vzdělávání. Hroník (2007) tvrdí, že potřeby vzdělávaných lze charakterizovat ze tří hledisek:

- Objektu vzdělávání (konkrétní potřeby a přání)
- Požadavků založených na funkci (hodnocení a disharmonie mezi nároky a způsobilostí)
- Budoucnosti (profesní a kariéerní růst)

Cíl analýzy potřeb charakterizoval Barták (2007) jako nutnost zjištění rozdílu mezi nynějším a požadovaným výkonem – tento jev se nazývá výkonností mezera. Dále mluví o formulaci obsahu, formě a metodě, které by přispěly k lepšímu výsledku. Jedním z cílů je poznání silnějších a slabších stránek, očekávání i hrozeb jedince či celého týmu. A v neposlední řadě má analýza potřeb za cíl podporu rozvoje osobnosti i týmu, v čemž je zahrnuta optimalizace norem a metod.

2.1 Techniky používané k analýze potřeb

Existuje mnoho způsobů, kterými lze zjistit potřeby studentů. Mezi ty nejzákladnější metody patří dotazníky, rozhovory nebo pozorování. Hutchinson a Waters (1987) uvádí, že pokud chceme dosáhnout co nejpřesnější analýzy, je nutné použít více než jednu metodu, přičemž volba metod je založena na časových možnostech a dostupných zdrojích. Analýzu potřeb musí člověk chápat jako neustále pokračující proces, a ne jako jednorázovou záležitost. Každá analýza potřeb začíná sběrem informací ohledně aktuálního stavu schopností, dovedností a vědomostí.

2.1.1 Dotazník

Dotazník je považován za jednu z nejrozšířenějších forem výzkumu. Tento výzkum probíhá písemně a je určen především pro hromadné šetření, tím pádem lze hovořit o kvantitativním druhu výzkumu. Díky dotazníkovému šetření můžeme získat velké množství dat za krátký časový úsek. Cílem dotazníku je zjištění potřebných dat o respondentovi formou dotazování. Každý dotazník by měl mít jasně danou strukturu. Většina dotazníků má dle Gavory (2000) tři části, a to část vstupní, která se skládá z hlavičky (název a adresa instituce nebo jména autora dotazníku), vysvětlení cíle dotazníku, zdůraznění významu respondentových odpovědí, což by mělo vést k motivaci respondenta, a v neposlední řadě obsahuje pokyny pro bezchybné vyplnění dotazníku. Druhá část se věnuje jednotlivým otázkám. Otázky mnohdy nebývají seřazeny tematicky a řazení z psychologických důvodů neodpovídá logice. Na začátku bývají lehčí otázky, aby respondent odpovídání hned nevzdal. Prostřední část pak vyplňují otázky, které jsou zpravidla těžší a méně atraktivní. Dotazník uzavírají otázky faktografického charakteru, a to z toho důvodu, že respondent může být na konci unavený a tento typ otázek nebývá tak náročný. Na závěr je vhodné napsat poděkování respondentovi. (Gavora, 2000)

Dotazníková forma má mnoho výhod i nevýhod. Mezi výhody se řadí fakt, že dotazovatel získá v krátkém čase mnoho informací od velkého množství respondentů z různých prostředí. Fakt, že dotazovatel pracuje s velkým množstvím odpovědí dodává výzkumu hodnotnější výsledky. Další výhodou je to, že dotazník je nenáročný na materiál a personální potřeby. Úplně za největší výhodu se považuje fakt, že dotazník je anonymní a tím jsou zajištěny věrohodnější odpovědi. Gavora (2000) uvádí, že mezi nevýhody se řadí to, že vytvoření kvalitního dotazníku vyžaduje odbornost, protože hrozí, že dotazník bude předpojatý a bude respondenty vést k odpovědím, které nejsou pravdivé. Dále může dojít k nepochopení otázky, což může vést k neprůkazným odpovědím. Během dotazníkového šetření mohou být zneužita data respondentů. Vzhledem k tomu, že je dotazníkové šetření řazeno ke kvantitativní formě výzkumu, bývá zpracování odpovědí velmi časově náročné.

2.1.2 Rozhovor

Slovo rozhovor neboli anglický výraz interview je složeno ze dvou částí, a to z části „inter“, která znamená „mezi“ a „view“, což znamená „názor“ či „pohled“. Rozhovor probíhá tváří v tvář nebo telefonicky. Tento způsob výzkumu se dle Skutila (2011) vyznačuje velmi vysokou interakcí mezi tazatelem a dotazovaným. Nejčastěji se rozhovor používá, pokud chce tazatel zjistit, jak dotazovaný rozumí nějaké problematice či jaký názor, postoj, ale i záměr má. Na rozdíl od dotazníku je rozhovor shledáván pružnějším, protože otázky mohou být v průběhu rozhovoru rozšířeny nebo rozvedeny. Rozhovor je řazen ke kvalitativnímu typu výzkumu, a to z toho důvodu, že se výzkumník dostává hlouběji do problematiky s menším počtem dotazovaných. (Hendl, 2012)

Rozhovor může být strukturovaný, polostrukturovaný anebo nestrukturovaný. Strukturovaný rozhovor vypadá tak, že jsou jasně dané otázky a jsou známé alternativy odpovědí. Během tohoto typu rozhovoru je pořadí otázek neměnné. V podstatě se dá říci, že je to dotazník v ústní formě. Z hlediska času je relativně nenáročný na realizaci, ale realizaci musí předcházet precizní příprava. Polostrukturovaný způsob lze považovat za kompromis mezi strukturovaným a nestrukturovaným rozhovorem. Respondent má nabídku odpovědí, ale na druhé straně je po respondentovi požadováno své odpovědi objasnit a vysvětlit. Tento typ výzkumu je velice náročný pro tazatele kvůli kombinaci forem a často dochází k chybám. Nestrukturovaný rozhovor se v mnohých případech podobá rozhovoru běžnému, který je zaměřen na určité téma. Důraz je kladen na to, aby rozhovor vypadal přirozeně a plynule. Dle Gavory (2000) získává výzkumník během tohoto rozhovoru nepředpokládané informace a tato data se pak obtížně vyhodnocují.

Výhodou rozhovorů je, že tazatel má možnost dostat podrobné informace a zároveň navázat vztah s dotazovaným. Přímý kontakt vede k prohloubení důvěry, a díky tomu tazatel získává informace o skutečných potížích a jejich příčinách. Mezi nevýhody patří, že dotazovaný jedinec může „vycítit“, co chce tazatel slyšet a tím mohou být podávané informace zkreslené a vzdálené od reality. (Miovský, 2006)

2.1.3 Pozorování

Gavora (2000) uvádí, že pozorováním je myšleno sledování činností lidí, zápis této činnosti, následná analýza a vyhodnocení. Pozorování bývá řazeno k jedné z nejstarších metod výzkumu, a navíc neprošla v průběhu let výrazným rozvojem. Skutil (2011) uvádí, že metody pozorování můžeme dělit z podle různých hledisek např. na přímé a nepřímé, zúčastněné a nezúčastněné, skryté a zjevné, krátkodobé a dlouhodobé, standardizované a nestandardizované, anebo strukturované, polostrukturované a nestrukturované. Přímá metoda je charakterizovaná tím, že badatel sám pozoruje dané jevy. Nepřímá metoda znamená, že výzkumník zpracovává výsledky pozorování jiných osob. Zúčastněná metoda výzkumu zahrnuje do výzkumu i výzkumníka, ale cíl jeho bádání bývá utajen. Nezúčastněná metoda je přímým opakem metody zúčastněné, znamená to, že výzkumník všechno sleduje pouze zvenčí. Během skryté metody nevědí pozorovaní jedinci, že jsou součástí výzkumu. Zatímco v rámci zjevné metody jsou všechny pozorované osoby obeznámeny s tím, že jsou předměty pozorování. Krátkodobá metoda je zasazena pouze do omezeného časového prostoru např. do vyučovací hodiny. Naopak dlouhodobá metoda může trvat i několik let, je to z toho důvodu, aby byl snížen počet případných chyb v pozorování. V průběhu strukturovaného výzkumu jsou dány předem stanovené kategorie pro pozorované jevy. Standardizované metody mají zabránit subjektivitě za použití speciálních technik a nestandardizované metody probíhají v mezích běžné reality. (Hendl, 2012)

Výhoda pozorování je, že se pozorovaný subjekt nachází v prostředí, které mu je vlastní a pozorovatel může sledovat emoční děje, což mnohdy vede k velice zajímavým hypotézám. Během dlouhodobého pozorování sbírá pozorovatel velké množství informací a zároveň získává kontext ohledně názorů a hodnot pozorovaného subjektu. Naopak jednou z nevýhod je to, že tato metodika je náročná na přípravu z důvodu zabránění mylným závěrům. Hendl (2012) tvrdí, že toto pozorování je zcela subjektivní a je založeno na pozorovateli, jeho zkušenostech, postojích, dedukci a celkových schopnostech. V ideálním případě musí být pozorovatel oproštěn od předsudků a stereotypů, což bývá velice náročné a málokdy se to pozorovateli povede.

3 REFLEXE

Slovo reflexe vychází z latinského slova „reflectio“, které vyznačuje odraz, zrcadlení či odrážení. Hartl (1994) v Psychologickém slovníku mluví o reflexi jako o druhu sebezpozorování, obrácení myšlení k sobě do vlastního vědomí a prožitků. K reflexi z psychologického hlediska dochází díky zpětnému uvažování a odrážení úvah. Podle Valenty (2004) jedinec nemá své zkušenosti hodnotit dle svého nitra, nýbrž je nutné zkušenost převést do ústní formy, přejít do konfliktu se sebou samým, ostatními, cestou vysvětlení úkazů, zkušeností. Díky procesu zpracování informací, které probíhá během reflexe, je člověk schopen se z nabytých zkušeností efektivněji učit. Bertrand (1998) uvádí, že novátorem v rámci úvah o reflexi je Dewey, který diferencioval reflektivní způsob myšlení od ostatních a specifikoval jej jako činné, stálé a precizní promýšlení kteréhokoliv mínění či způsobu vědění se zřetelem na podstatu, na které si zakládá, a právě tak na další konkluze, ke kterým Ine. Dále Bertnard (1998) říká, že Rogers pak na Deweyho navázal a přišel se čtyřmi pravidly, které naplňují Deweyho podstatu reflexe. První kritérium pojednává o reflexi jako o procesu utváření významu, během kterého se učitel posouvá v rámci zkušeností, což vede k řádnému poznání spojitostí mezi nimi a ke spojení s dalšími poznatky a myšlenkami. Tento proces lze charakterizovat jako nit, která zajišťuje návaznost učení, umožňuje posun žáka a v podstatě i celé společnosti. Je označován jako způsob k dosažení cílů hodnotných pro morálku. Druhé kritérium říká, že je to systematický, striktní a disciplinovaný způsob myšlení, který má původ ve vědeckých výzkumech. Za třetí je reflexe charakterizovaná jako potřeba odehrávání reflexe v komunitě ve spolupráci s dalšími jedinci. A nakonec čtvrté tvrzení, které vychází z toho, že reflexe je založena na postojích, které vedou k oceňování růstu ve vzdělání u jedince i celé skupiny (Bertrand, 1998).

Jak tvrdí Havrdová (2008, s. 20), k reflexi většinou dochází, když se střetnou čtyři podmínky a to:

- *„zastavení u významného momentu zkušenosti,*
- *zaměření se na něj (aktivní pozornost),*
- *vystoupení z obvyklého (zaběhlého) rámce nazírání a přístupu k věci,*
- *otevření se „něčemu“ novému, neočekávanému, co se vynoří (postoj, pocit,*

myšlenka, zorný úhel, souvislost, apod.).“

3.1 Reflexe pedagoga

Nezvalová (2002, online) říká, že reflexe je velice důležitá pro každého pedagoga, protože vede ke zhodnocení a zdokonalení jeho činnosti. Zpětnou vazbu může obdržet pedagog od jiného učitele během hospitací. Hospitace mohou být formální i neformální, ale obě tyto formy fungují lépe, když je daný kolega obeznámen s oblastí, které se má hodnocení týkat. Pozorovatel musí být spolehlivý, ale zároveň spravedlivý. Během pozorování pouze popisuje, jak vyučování probíhalo, nehodnotí je. Hodnocení probíhá až po hodině a má několik fází. První fáze je fáze předcházející hodnocení a slouží k tomu, aby se učitelé sami zamysleli na svém vyučování. Druhá fáze obsahuje samotné pozorování ve třídě. Často bývá domluveno, na co by se učitel, který je na hospitaci, měl zaměřit. Po pozorování následuje rozhovor, kde se probírají poznatky z pozorování. Hospitace jsou zakončeny navazující činností, během které se řeší problémy, otázky a výsledky vyplývající z rozhovoru. Nezvalová (2002, online) podotýká, že mnozí učitelé uvádějí, že je hospitace u svých učitelů naučili více než když oni sami byli pozorováni.

Velice užitečnou zpětnou vazbu získává učitel i od žáků samotných. Pokud chce pedagog získat reflexi od svých žáků, může je požádat, aby si vedli reflektivní deník. Tento deník nemusí být přínosem jen pro pedagoga nýbrž i pro žáka. Žák může během psaní deníku pozorovat vlastní pokrok a rozvoj osobnosti. Dále mohou žáci vyplnit dotazník, který bude zaměřen na různá pojetí daného vyučování. Další formou reflexe může být rozhovor, který může probíhat jednotlivě, ve skupině anebo formou třídní diskuse. Formy způsobů reflexe lze kombinovat. Zpětná vazba od žáků je velice cenná a kvalitní (Kyriacou, 2012).

3.2 Sebereflexe

Pojmy reflexe a sebereflexe se nacházejí v úzkém vztahu, ale není možné tyto dva termíny zaměňovat. Nakonečný (1995) uvádí, že sebereflexi v širším pojetí lze charakterizovat jako reflexi záměrů, která brání v realizování nežádoucích tendencí. Tím pádem se nejedná jen o reflexi dané činnosti, nýbrž i reflexi předem zvažovaného

jednání. Sebereflexe popisuje stavy a jejich hodnotící analýzu s řešením, které vše vysvětluje. Toto všechno nakonec směřuje k závěru celé situace. Během sebereflexe je jedinec objektem i subjektem vlastní reflexe.

Na Nakonečného reaguje Johns (2009), jenž tvrdí, že reflexe je uvědomění sebe samotného v rámci dané události, ale i po jejím uplynutí. Pomocí reflexe se studuje souhrn znalostí v jejím kompletním rozsahu, dochází ke srovnávání, což může vést k porozumění a posunu k řešení konfrontací osobních vizí a pevně daných systémů. Kvůli postupům sebereflexe, jenž se opakují, je možno, aby se jedinec dostal do jádra problematiky a tím pádem nabyl úsudku na sebe samotného. Když se daný problém někdy opakuje, jedinec se chová kompaktně a s větší jistotou. Pokud k reflektování dochází příliš často, občas může nastat situace, že jedinec nevnímá meze teorie a praxe, z čehož vyplývá, že teorie se stává částí současnosti (Šmajsová Buchtová, 2001).

Sebereflexe patří mezi psychologické disciplíny, ale v dnešní době je důležitější spíše v pedagogice, a to hlavně pro pedagogy, kteří se díky ní mohou rozvíjet. Hartl (1994) v Psychologickém slovníku uvádí, že sebereflexe je archaismus, který je typický pro člověka, který učí sám sebe, jak dojít k danému cíli. Naproti tomu Pedagogický slovník vysvětluje sebereflexi jako: *„Obecné zamýšlení se jedince nad sebou samým, nad svou osobností, ohlédnutí se zpět za svými činy, myšlenkami, postoji, city, rekapitulování určitého úseku vlastního života či vlastního chování a rozhodování v situacích, které jsou pro daného člověka významné. Cílem je zhodnotit sebe sama, rozhodnout, co a jak změnit, zvolit strategii pro budoucnost. V pedagogickém kontextu nejčastěji sebereflexe učitelů. Zahrnuje několik fází: opětovné vybavení, popis a rozbor klíčových prvků, hodnocení či přehodnocení, způsoby vysvětlení, přijetí rozhodnutí, stanovení další strategie. Profesionální sebereflexe učitele je nutnou podmínkou jeho odborného růstu, jeho pedagogické kompetence a odborné i lidské odpovědnosti“* (Průcha, Walterová, Mareš, 2001, s. 209).

Barták (2007) uvádí, že sebereflexe má několik funkcí, řadí se k nim funkce kognitivní, která má za úkol rozvíjet schopnost rozpoznat pravdu. Dále k nim patří axiologická funkce, jež slouží k porovnávání toho, jak jedinec přemýšlí, jak se chová a jedná v rámci v toho, co je akceptovatelné. Nakonec má funkci etickou, která zapřičiňuje akceptování etických zásad.

3.2.1 Sebereflexe žáka

Sebereflexi žáka lze charakterizovat jako hodnocení, během kterého by žák měl být schopen zhodnotit sebe a své vlastní výkony ve škole. Sebereflexe u žáka by měla sloužit k jeho rozvoji a měla by fungovat jako doplněk hodnocení a rozšíření vzdělávacích procesů školy. Je pokládána za jednu z nejcennějších forem hodnocení, právě protože v jejím průběhu je žák nucen přemýšlet o procesu i výsledku vlastní práce. Sebereflexe dále podporuje smysl pro zodpovědnost, samostatnost a cílevědomost. Díky sebehodnocení dochází k naplnění potřeb žáka a je impulsem pro jeho další potřeby ve vzdělávání (Kolář a Šikulová, 2009).

Sebereflexe slouží k nalézání chyb a napomáhá k jejich odstranění. Dále žák díky sebereflexi získává přehled o zvládnutí daného učiva, pokroku a stává se součástí vzdělávacího procesu. Rakoušová (2008, online) tvrdí, že sebereflexe není užitečná jen pro žáka, ale i pro jeho rodiče a učitele. Sebereflexe žáka slouží jako reflexe učitele a ten je pak schopný stanovit příčiny žákova úspěchu či neúspěchu.

Celkový smysl sebereflexe žáka lze charakterizovat v několika bodech:

- *„pochopí aktuální stav úrovně znalostí, dovedností, vědomostí, (sebehodnocení se vztahuje i na chování)*
- *hledá příčiny a vyvozuje důsledky jednání*
- *je vnitřně motivován pro vlastní jednání, k výkonu*
- *analyzuje vlastní chování, navrhuje opatření*
- *pracuje s chybou, přičemž se učí nepovažovat chybu za fatální, odsuzující práci, ale chápe ji jako výzvu, stimul ke zdokonalení*
- *poznává osobní hodnoty, odhaluje své potencionální možnosti, uvědomuje si své silné stránky, na kterých buduje svoji sebedůvěru, ale i své slabiny, na kterých intenzivně pracuje; uvědomuje si, že jako osobnosti mají všichni žáci stejně vysokou hodnotu*
- *přijímá odpovědnost za své učení (oblast kognitivní i emotivní)*
- *získává zpětnou vazbu, stejně tak jako učitel a rodiče*

- *cvičí se v komunikačních schopnostech, rozšiřuje slovní zásobu*
- *je spokojený (dochází k eliminaci kázeňských problémů k navození pozitivní sociální atmosféry ve třídě)“ (Rakoušová, 2008)*

Během sebereflexe žáka můžou nastat komplikace, a to ku příkladu ta, že sebehodnocení nebude reálné z důvodů přílišné či naopak nedostatečné kritiky. Sebereflexe žáka je závislá na vývojovém stádiu, ve kterém se žák právě nachází, a na sebevědomí daného jedince. Mnohdy bývá sebereflexe ovlivněna rodičem, a to tím způsobem, že žák přejímá názory rodiče a ztotožňuje se s nimi. U mladších žáků probíhá identifikace s učitelem, a proto dochází k přijetí hodnocení učitele bez kritiky. Hodnocení učitele nebývá ovlivněno emocemi a z toho důvodu ho lze považovat za objektivnější. Žák může převzít odpovědnost za sebereflexi až po jejím úplném osvojení, a ne během procesu učení se sebehodnocení. V období puberty dochází k častým sporům mezi žákem a učitelem, protože žák chce přesně vědět, co se od něj požaduje, a porovnává se se svými vrstevníky. V tomto období se začíná třída rozdělovat dle úspěchů. Je důležité, aby učitel dal každému žákovi najevo, že se vždy může zlepšit, a aby žák cítil, že učitel vkládá důvěru ve schopnosti žáka. Během sebehodnocení je velice důležitá práce s chybou. Na začátku je nutné si chybu uvědomit a zjistit slabé stránky. V dalším bodě probíhá analýza, proč se žákovi nedaří. Následuje vytvoření strategie pro zlepšení dané situace. Tento proces vede ke zvýšení sebevědomí žáka (Rakoušová, 2008).

3.2.1.1 Typy sebereflexe žáka

Aby byla sebereflexe předmětná, musí dojít ke správné kombinaci různých sebehodnotících forem.

Rakoušová (2008, online) říká, že první typ sebehodnocení se týká frekvence. Frekvenčním typem sebehodnocení je sebehodnocení okamžité, které je zhodnocením učitelova výkladu. Učitel potřebuje znát, zda žák učivo pochopil a osvojil si ho. Dalším typem, spadajícím pod frekvenci, je sebehodnocení na konci vyučovací hodiny, během kterého žák určuje, jak pracoval, a zda se choval ukázněně. Tento typ sebehodnocení probíhá spíše u mladších dětí, které se hodnotí třeba razítkem do svého notýsku. Třetím

typem frekvence je sebereflexe na konci tematické či projektové práce. A posledním typem z frekvenční sebereflexe je sebehodnocení probíhající na konci klasifikačního období (Rakoušová, 2008, online).

Sebereflexe může probíhat i po obsahové stránce vyučování. U tohoto typu sebehodnocení vždy velice záleží na druhu předmětu. Dovednosti žáků jsou velice individuální.

Rakoušová (2008) uvádí, že typ sebereflexe z vývojového hlediska vychází z vývojového stádia žáků. Pro mladší žáky je typická sebereflexe symbolická, což znamená, že žák hodnotí sám sebe pomocí symbolů, které vyznačují, jak žák učivo ovládá. Toto hodnocení se později verbalizuje. Verbální sebereflexe nastupuje u žáků 5. třídy. V tomto ročníku jsou žáci schopni zhodnotit sami sebe bez předem dané osnovy.

Do kategorie Sebehodnocení z hlediska míry obecnosti patří dva typy, a to typ sebereflexe obecné a konkrétní. Sebereflexe obecná charakterizuje spíše celé pololetí nebo školní rok. Týká se obecných položek. Na druhou stranu hodnocení konkrétní se týká konkrétního učiva konkrétního předmětu. Týká se jednotlivých činností či úkonů.

Dále lze na sebereflexi pohlížet vzhledem k nástrojům, které jsou pro sebehodnocení použity. Ústní forma sebehodnocení se týká hodnocení svého výkonu většinou na konci hodiny. Může být kvalitativní i kvantitativní. Písemná forma probíhá po delších časových úsecích. Snaží se popsat pokrok v konkrétních případech. Jako nástroj této formy může sloužit portfolio, deník nebo notýsek (Rakoušová, 2008).

4 CÍLE

Cíl je charakterizován jako stav v budoucnosti, o který bývá usilováno, a jehož dosažení vede k naplnění potřeb. Cíl se liší dle obsahu, času či rozsahu. Čermák (2015, online) uvádí, že každý cíl by měl být specifický, měřitelný, akceptovatelný, relevantní a termínovaný. Cíl musí být specifický/srozumitelný, aby byl snadno pochopitelný. Měřitelnost je nezbytná, protože vede k vyhodnocení, zda bylo cíle dosaženo či ne. Akceptovatelný znamená, že cíl musí být odsouhlasen všemi, kterých se jeho dosažení týká nebo jsou za dosažení odpovědní. Z toho vyplývá, že musí být jasně dány požadavky, jinak nelze dojít k naplnění. Slovo relevantní znamená, že splnění nějakého jednoho daného cíle by mělo vést k naplnění cíle vyššího. To, že je cíl termínovaný čili má jasně stanovený termín dosažení, znamená, že se nejedná o pouhou vizi (Barák, 2007; Havrdová, Hajný a kol., 2008; Hroník, 2007).

4.1 Cíle English Sport Campu Jihlava

English Sport Camp Jihlava je anglický tábor patřící k velice populárním a moderním způsobům výuky, která slouží k procvičení a zlepšení konverzace, výslovnosti i poslechu v angličtině. Tento tábor je pořádáný Křesťanskou akademií mladých, z. s. – „KAM“, která má sídlo ve Frýdlantu nad Ostravicí a zajišťuje anglické tábory během letních měsíců července a srpna po celé České republice (Křesťanská akademie mladých, z. s., online; Urban, online).

Křesťanská akademie mladých, z. s. – „KAM“ je organizace, která vznikla v roce 1997 a navázala spolupráci s různými církvemi, organizacemi, vzdělávacími institucemi v rámci celé České republiky a v rámci těchto kooperací se zaměřuje na mladé lidi. Díky tomu, že je „KAM“ členem skupiny „*Josiah Venture*“, která má sídlo ve Spojených státech amerických a spojuje země, které sdílí cíl práce s mládeží. Z toho plyne, že je schopna na jazykové kurzy zajistit rodilé mluvčí z přidružených zahraničních organizací. Křesťanská akademie mladých, z. s. (online) uvádí, že má hned několik cílů. První cíl čítá usilování o ochranu a vývoj mladé generace a naplňování potřeb z různých oblastí života – fyzických, duchovních i duševních. Druhý cíl je zaměřen na šíření biblických znalostí mezi mládeží. A jako posledním cílem je motivace mladých lidí k podnikavosti,

organizačním schopnostem, životu dle křesťanských způsobů a rozvíjení jejich povah na pevných základech morálky (Křesťanská akademie mladých, z. s., online).

English Sport Camp Jihlava přejímá některé z cílů Křesťanské akademie mladých, z. s. – „KAM“, ale především má cíl jazykový, a to konkrétně, aby si účastníci procvičili a zlepšili schopnosti v anglickém jazyce zábavnou a netradiční formou (rozhovory, diskuze, videa, písničky, pohybové aktivity, hry, workshopy...). Dále je v cílech jazykového tábora zahrnut cíl mezikulturní, v němž mají být navázána mezinárodní přátelství, seznámení s různými kulturami a jejich propojení. A v neposlední řadě má cíl i evangelizační, který má vést k seznámení s křesťanstvím, morálními zásadami a seberozvoji (Urban, online).

4.1.1 Jazykové cíle

Jazykové cíle jsou na English campu těmi nejpodstatnějšími. Hned po příjezdu jsou žáci testováni rodilými mluvčími, v našem případě Iry, aby mohli být rozřazeni do jazykových tříd, které budou odpovídat jejich úrovni. Rozdělení dle úrovně napomáhá efektivnějším výsledkům ve výuce. Třídy se scházejí dvakrát denně, a to ráno a večer, odpoledne je pak vyhrazeno sportům, workshopům a „každodenní“ angličtině. Každé vyučování má téma (počasí, cestování, vlastnosti, gastronomie...), kterého se irský lektor drží po celou dobu lekce a odpovídá jazykové úrovni dané skupiny. Tyto skupiny mají za cíl zlepšit komunikační schopnosti, zvýšit úroveň znalosti gramatiky, rozšířit slovní zásobu, zajistit, aby se žák stal pohotovějším, odbourat stres z komunikace v cizím jazyce a získat pozitivní přístup k angličtině (Urban, online).

Těchto cílů bývá na English campu dosaženo zábavnou formou, která probíhá v angličtině za přítomnosti českého překladatele, jenž má za úkol tlumočit, pokud účastníci nerozumí, popřípadě dovysvětlit věci, které nejsou českým žákům jasné. Urban (online) uvádí, že pod pojmem zábavná forma jsou míněna videa v angličtině, o kterých se následně vedou rozhovory. Dále studenti poslouchají hudbu anebo na ni tancují. Na intenzitě výuky se také podílejí edukační hry jako například „Speed dating, Onion game, Charades, Bingo...“. Studenti jsou angličtinou obklopeni, protože se s ní setkávají v situacích běžného života, a to dodává celé výuce na účinnosti. Irové se společně s žáky účastní všech sportovních aktivit (týmové hry, soutěže, celodenní výlet, noční

dobrodružství...), workshopů (příprava sushi, zpěv, crossfit, kaligrafie, tanec, stolní hry, příprava kávy atd.). Také se s Iry setkávají během jídla, na pokojích či sociálních zařízeních. Velká část českých žáků využívá angličtinu i během rozhovorů mezi sebou, je to z toho důvodu, aby byli vůči Irům, kteří jim nerozumí taktní a neuváděli je do nepříjemných situací. Tento způsob je velice efektivní, protože vede k osvojení a zaktivování angličtiny. Tím pádem si mnozí žáci na konci tábora už ani neuvědomují, že nepoužívají češtinu jako komunikační prostředek, nýbrž mluví anglicky (Urban, online).

4.1.2 Mezikulturní cíle

K mezikulturním cílům patří přiblížení české kultury lektorům ze Severního Irsku i seznámení českých žáků s kulturou lektorů. Mělo by dojít i ke srovnání jejich a našich slavení svátků, povahových vlastností, školství či podnebí a počasí. Urban (online) píše, že žáci se v rámci poznávání kulturních rozdílů naučí základy severoirského slangu – „wee, a hole in a wall, What’s the crack, bounter...“. Irští lektori přiváží typické irské sladkosti a na English campu jedí pouze českou kuchyni, tudíž dochází i k poznání stravování. Lektori jsou před English campem řádně proškoleni členy organizace Křesťanská akademie mladých z.s. - „KAM“. V rámci tohoto školení se mimo jiné dozívádají o historii naší země a jsou upozorněni na některé české výrazy, které by pro ně mohly být zavádějící (české slovo „fakt“ zní jako anglické „fucked“) (Urban, online).

Většina lektorů ze Severního Irsku má zájem o lekce češtiny, a díky tomu dochází ke vzájemnému učení. Čeští žáci učí irské lektory převážně dětské písničky (Sviť mi, sviť mi hvězdičko; Prší, prší jen se leje...) a základní slovíčka (ahoj, dobrou noc, dobrou chuť...).

Na English campu vznikají multikulturní přátelství, která přetrvávají i mimo camp. Velká část účastníků zůstává s lektory v kontaktu i po campu a mnohdy s nimi díky „Skypu“ a dalším sociálním sítím procvičují angličtinu i během roku. Dle Urbana (online) mají žáci díky dlouhodobé spolupráci možnost lektory v Severním Irsku navštívit a zkusit si na nějakou dobu život v zahraničí. Lektori se nevrací do Irsku ihned po skončení English campu, nýbrž zůstávají v České republice ještě pár dní, aby poznali českou kulturu a historii hlouběji. Žáci mají také možnost na den některého ze členů irského týmu

ubytovat. Tato možnost vede k většímu sblížení, a hlavně severoirský tým tuto možnost oceňuje z důvodu příležitosti poznat českou domácnost přímo. Severoirští lektoři se do Česka vrací i v průběhu roku, protože chtějí poznat města, přírodu, povahu obyvatel a prohloubit již vzniklá přátelství. Bližší poznání české kultury jim napomáhá během vyučování angličtiny a evangelizace.

4.1.3 Evangelizační cíle

Jelikož je English Sport Camp Jihlava zajišťován organizací Křesťanská akademie mladých z. s. – „KAM“, která má za cíl šíření Písma a poukázání na principy a hodnoty křesťanství, je zcela zřejmé, že jsou tyto teze promítnuty i do campu. Na campu jsou věřící lektoři ze Severního Irska a velká část týmu z České republiky. Tyto týmy počítají s tím, že většina žáků se s křesťanstvím setká poprvé v životě a mají za cíl pouze přiblížit jejich způsob života a poukázat na jejich morální zásady. (Křesťanská akademie mladých, online)

Křesťanský obsah se na campu objevuje především večer, během kterého probíhají svědectví některých členů týmu a poté následuje diskuze ve skupinkách. Celý tento program probíhá v anglickém jazyce a téma je většinou zaměřeno i na psychický a mentální vývoj jedince. (Urban, online)

Severoirští lektoři působí v České republice jako misionáři v rámci jejich církve Bangor Trinity Presbyterian Church.

4.1.3.1 Evangelizace

Slovo evangelizace znamená seznámení člověka s Kristem a evangeliem, aby vedlo ke změně života člověka. Pojmem evangelizace se rozumí šíření evangelia v rámci i mimo církev. Evangelizace v nitru církve je chápána jako hlubší poznávání evangelia a mimo církev je primární a má sloužit lidem, kteří se s křesťanstvím ještě nesetkali (Evangelizace je nejlepší služba spoluobčanům... Aneb Proč a jak evangelizovat, 2006, online; Opatrný, 2013, online).

Evangelizaci lze považovat za úspěšnou, pokud člověk vyzná, že Ježíš Kristus je jeho Spasitel. Být spasen je vyznačování jako zbavení člověka všeho utrpení, hříchu a zlého ducha. Spasení přináší radost ze znalosti Krista. Během procesu evangelizace je velice důležité svědčit vlastním životem. Evangelizace by měla být posláním každého správného křesťana (Opatrný, 2013, online; Evangelizace je nejlepší služba spoluobčanům... Aneb Proč a jak evangelizovat, 2006, online; Opatrný, 2013, online)

5 PRAKTICKÁ ČÁST

5.1 Úvod praktické části

Praktická část je věnovaná studii, která je založená na analýze rozhovorů, jež jak vyplývá z teoretické části, a jak tvrdí Švaříček a Šedřová (2014) jsou nejpoužívanější metodou kvalitativního šetření. Tyto rozhovory jsou rozděleny do dvou kategorií – s účastníky letního jazykového tábora a s jejich zahraničními lektory. Rozhovory s účastníky probíhaly ve třech fázích – na začátku, v polovině a na konci kurzu. Žáci byli vybráni ze třech jazykových skupin dle dosažené jazykové úrovně. Sebereflexe žáků pak byly konfrontovány s názory lektorů ze Severního Irsku. K rozhovorům s žáky docházelo v areálu místa konání English campu – převážně v „chatce“ výzkumníka či účastníka rozhovoru. Rozhovory se uskutečňovaly vždy po domluvě s žákem v období od 14. do 21. července 2019. Reflexe s rodilými mluvčími nakonec z časových důvodů proběhla prostřednictvím aplikace „Skype“.

Prostředí letního jazykového tábora „English SPORT Camp Jihlava“ bylo zvoleno z toho důvodu, že zde probíhá výuka angličtiny nevšední formou. Účastníci získávají pohled na anglický jazyk z jiné perspektivy, než jaká je jim zprostředkována ve školách. Mají možnost porovnat tradiční a netradiční způsob výuky, setkají se s rodilými mluvčími v každodenních situacích, a díky těmto novým zkušenostem, nabydou možnosti komplexněji reflektovat své schopnosti v anglickém jazyce. Co se zahraničních lektorů týče, tráví s jejich žáky čas velmi intenzivně, snaží se je motivovat, aby se anglický jazyk stal jejich významnou potřebou, aby byli schopni se bez problémů dorozumět, diskutovat, bavit se a sami si přáli ho ovládat. Vzhledem k času a rozmanitým činnostem, které lektoři s žáky prožívají, jsou způsobilí k hloubkové reflexi schopností svých žáků. Dále byl tento jazykový tábor vybrán, protože již pátým rokem působím jako členka organizátorského týmu. Konkrétně mojí úlohou je, kromě zajišťování běžných provozních záležitostí tábora, překladatelská činnost a pomocná lektorská práce během anglických tříd.

5.1.1 Cíl výzkumu a výzkumné otázky

Cílem praktické části je analyzovat potřeby účastníků v procesu učení anglického jazyka, jejich postoj ke vzdělávání a anglickému jazyku, názor na angličtinu předávanou rodilými mluvčími, průběh jejich sebereflexe během tábora. Zároveň se práce snaží konfrontovat potřeby žáků s názory jejich vyučujících a zjistit tak, do jaké míry byly naplněny cíle, které si kurz stanovuje. Záměrem práce je vytvořit analýzu, kterou lze předložit vedení kurzu pro případnou revizi jeho sylabu.

Vzhledem k výzkumným cílům, byly obecné výzkumné otázky směřovány takto: Jaké potřeby v angličtině má účastník anglického letního tábora a jak se tyto potřeby v průběhu kurzu mění, případně vyvíjejí? Jaký postoj k anglickému jazyku má žák na English campu? Odpovídá sebereflexe potřeb žáků jejich skutečným potřebám dle reflexe jejich lektorů? Korespondují dosažené cíle s cíli, které si kurz předem stanovil?

Obecné výzkumné otázky se specifikují ve třech, respektive čtyřech částech výzkumu – na začátku, v polovině a na konci kurzu. Dotazování ve třech fázích bylo důležité pro zaznamenání procesu sebereflexe žáků. Žakovskou sebereflexi bylo nutné kvůli objektivitě konfrontovat s reflexí jejich lektorů.

Dotazování na začátku English campu zkoumalo, s jakým vztahem k anglickému jazyku žák na letní jazykový kurz přijíždí a zda již má nějakou zkušenost s rodilým mluvčím. Dále bylo zkoumáno, jaké jsou osobní jazykové cíle i cíle ostatní jednotlivých respondentů. V druhé fázi pak došlo k první reflexi části kurzu. Výzkum v této části se dále zaměřoval na případné změny cílů a potřeb. V závěrečné fázi dotazování účastníků bylo třeba reflektovat, do jaké míry došlo k naplnění očekávání účastníků. Zároveň byla zkoumána zkušenost s rodilým mluvčím a provedena závěrečná sebereflexe v oblasti vlastních kvalit v angličtině. Na závěr bylo zjišťováno, co si o žakovské sebereflexi myslí severoirští lektoři, a nakolik koresponduje s jejich vnímáním schopností těchto žáků v anglickém jazyce.

5.1.2 Charakteristika respondentů

Jako výzkumná metoda byl zvolen řízený rozhovor. Pro výzkum bylo osloveno celkem šest žáků ze tří různých jazykových úrovní angličtiny. Mezi dotazovanými byli čtyři ženy a dva muži. Počet campů, kterých se předtím zúčastnili se pohyboval od žádného po sedm. Tito respondenti byli pro zachování anonymity označeni jako účastník Z, V, P, K, J a G. Z každé příslušné jazykové úrovně byli dva a všem dotazovaným v době konání English campu bylo minimálně 18 let. Rozhovory proběhly bez problémů a všichni respondenti byli seznámeni s obsahem mé práce. Na začátku byli také obeznámeni s tím, že pokud nebudou chtít na některou otázku odpovídat, nemusí, ale tento případ nikdy nenastal. Během odpovědí nedošlo k přerušování respondentů, ve výjimečných případech byli požádáni o doplňující informace. Délka rozhovorů se žáky se pohybovala průměrně kolem 5 minut a byly po udělení souhlasu respondenta po celou dobu nahrávány. Dále proběhl přepis rozhovorů, během kterého byl pro zachování anonymity zvolen přepis všech rozhovorů pouze ve tvarech rodu mužského. Jinak bylo zachováno přesné znění výpovědí a jazyk nebyl transformován do spisovné češtiny.

K reflexi s vyučujícími byly rovněž použity řízené rozhovory, které proběhly po jazykovém kurzu přes aplikaci „Skype“ v anglickém jazyce a se souhlasem lektorů byly nahrávány. Dotazovaní lektori byli celkem 3 a jejich věk byl ve dvou případech 24 let a u jednoho 23 let. Jednalo se o dva muže a jednu ženu. Dva dotazovaní lektori se účastnili kurzu již počtvrté, u třetího se jednalo o třetí absolvovaný camp. Lektori byli předem plně informováni o účelu dotazování a stejně jako žáci i jejich vyučující měli možnost na některou z otázek neodpovídat. Tato situace během dotazování ovšem nenastala. Každý rozhovor trval přibližně 10 minut a ani v jednom případě nedošlo k přerušování dotazování. Rozhovory byly přepsány v plném znění a lektori v nich byli označeni písmeny R, M a C, aby zůstali v anonymitě.

5.2 Rozhovory s účastníky English campu

5.2.1 První rozhovor s účastníky – začátek English campu

1. Jaký je tvůj vztah k anglickému jazyku?

Všichni účastníci se shodli, že jejich vztah k anglickému jazyku je kladný. Žáci J a P poznamenali, že před jejich prvním English campem pozitivní pohled na angličtinu neměli.

„...Ale kladný vztah k angličtině jsem před prvním campem rozhodně neměl. Camp byl pro mě takovej mezník, protože jsem poznal právě ty lidi, kteří mě namotivovali angličtinu vnímat jinak, dali mi jiný pohled, jinou cestu, jak se na angličtinu dívat – ne jako na věc, kterou musím dělat ve škole, která mě nebaví, že si tam na něco hraju. Ukázali mi cestu k používání, je to jako s češtinou, kterou taky musíme používat jako „denní chleba“. Musíme ji využít.“ - P

„Dřív špatnej, ale teďka je dobrej. Jakože je pozitivní a jsem rád, že se angličtinu můžu učit a rozšiřuje mi obzory – můžu si povídat s lidma, se kterejma jsem si předtím povídat nemohl a můžu dosáhnout i nějaké lepší práce. Dřív byl můj vztah špatnej, protože se mi nelíbila forma, jakou mě to učili a neměl jsem motivaci se angličtinu učit.“ – J

2. Byl/a jsi někdy v anglicky mluvící zemi, pokud ano – kde?

Čtyři účastníci uvedli, že již byli v anglicky mluvících zemích (Anglie, Severní Irsko a Kanada) a dva nikdy do anglicky mluvící země nevycestovali. Tři ze čtyř účastníků, kteří už anglicky mluvící země navštívili, byli v Severním Irsku za účelem návštěvy lektorů z English campu.

3. Je pro zlepšení úrovně cizího jazyka dobré vyjet do zahraničí?

U respondentů došlo ke stoprocentní shodě v této odpovědi. Všichni si myslí, že je pro zlepšení úrovně velice dobré do zahraničí vyjet. Účastnice G si ovšem myslí, že hodně záleží na tom, kam do zahraničí člověk vycestuje.

4. Setkal/a ses někdy předtím, než jsi jel na English camp s rodilým mluvčím?

U této odpovědi uvedli dva účastníci, že se před účastí na English campu s žádným rodilým mluvčím nesečkali a čtyři z nich do styku s mluvčimi z anglicky mluvících zemí přišli. Účastník P uvedl, že se s rodilým mluvčím pouze setkal, ale nebavil se s ním. Respondent Z řekl, že do styku s mluvčím z anglicky mluvící země přišel právě během cestování. Žák V je v kontaktu s rodilým mluvčím nejintenzivněji, a to ve škole jednou týdně během hodin konverzace. Dále student V uvedl, že jeho vrstevníci, kteří navštěvují jiné školy, se s rodilými mluvčimi nesečkávají a jeho kontakt s mluvčimi z anglicky mluvících zemí není běžný.

5. Jakou formu výuky preferuješ, co Ti pomáhá ke zlepšení a jak se vlastně anglický jazyk učíš?

V tomto případě jsou tři respondenti téhož názoru, přičemž účastníci V a J s nimi souhlasí pouze částečně a student P preferuje úplně odlišný způsob učení. Již zmínění tři respondenti dávají přednost zlepšování svých schopností v anglickém jazyce pomocí filmů a seriálů. Konkrétně žák K uvedl, že se na film v angličtině dívá vždy dvakrát – jednou s českými a podruhé s anglickými titulky. Dotazovaný V má raději aktivní využívání jazyka a sledování filmů bere jako způsob rozšíření pasivní slovní zásoby. Respondent J souhlasí s názorem V, že sledování videí je dobré jako pasivní způsob, ale sám preferuje aktivní komunikaci s cizinci. Účastník P si myslí, že nejlepší způsob zlepšování je mluvení v anglickém jazyce za předpokladu, že člověku je poskytnuta objektivní reflexe týkající se jeho chyb.

6. Jak často jsi s anglickým jazykem v kontaktu?

Tři z žáků se shodli, že se anglickému jazyku věnují každý den, a to většinou formou seriálů, filmů, videí, četby a poslechu písniček. Z odpovědí respondentů P, K a Z vyplývá, že jsou s angličtinou v kontaktu často. Forma kontaktu s anglickým jazykem účastníků P, K a Z je podobná jako u zbylých třech dotazovaných.

7. Jak probíhají vyučovací hodiny ve škole?

Tři respondenti se shodli, že výuka je či byla založena na práci s učebnicí a minimální komunikaci. V rámci těchto tří respondentů došlo ke shodě P s J, kdy oba tvrdí, že dostávají mnoho domácích úkolů, které stejně nikdo neplní a vnímají je jako zbytečné. Účastník J navíc dodává, že nediskutují a nevedou rozhovory, což by ho bavilo daleko více. Naproti těmto třem účastníkům stojí respondenti V a Z, kteří si školní výuku chválí a baví je. Z názoru dotazovaného Z vyplývá, že ho hodiny baví hlavně kvůli osobnosti učitele. Výuka u studentů V a Z je založena na komunikaci, ale dotazovanému V chybí pestrost výuky a je toho názoru, že málo probírají gramatiku. Respondent G už školu nenavštěvuje.

8. Co potřebuješ v anglickém jazyce zlepšit (mluvený projev, psaný projev, poslech, různé oblasti gramatiky...)?

Čtyři dotazovaní se shodli, že by potřebovali zlepšit slovní zásobu. Naproti tomu si respondent P myslí, že gramatika je důležitější, protože pokud má člověk bohatou slovní zásobu, ale nedokáže složit jednoduchou větu bez gramatické chyby, je pro něj široká slovní zásoba zbytečná. Účastníci P a V se shodli, že je pro ně důležité, aby zapracovali na plynulosti mluveného projevu. K tomuto tvrzení se přiklání i žák G, protože uvedl, že by potřeboval zlepšit ústní projev. Ke shodě v názoru došlo i u respondentů K a Z, protože uvádějí, že by potřebovali zlepšit výslovnost v anglickém jazyce. Účastník K pak dále uvádí, že má problém v oblasti gramatiky – konkrétně s předložkami. Dále dotazovaný K uvedl, že se bojí v angličtině mluvit.

„...a bojím se mluvit, protože se bojím, že udělám chybu a každé na mě bude koukat, že jsem hloupá.“ – K

9. V čem si myslíš, že jsi naopak dobrý/á, co se anglického jazyka týče?

U této otázky byly odpovědi velice rozmanité. Respondent V uvedl, že je dobrý v porozumění a reagování v dané situaci. Účastník G shledává dobrou svoji znalost gramatiky. Student P říká, že jeho velkou výhodou je to, že chce mluvit. Dotazovaný Z

si myslí, že má dobrou slovní zásobu. Respondenti J a K si myslí, že dobří nejsou, ale naproti tomuto tvrzení J uvedl, že není špatný v poslechu a hovorové angličtině.

10. Co očekáváš od English campu?

U většiny dotazovaných došlo u této otázky k prolínání odpovědí. Všichni až na účastníka V odpověděli, že očekávají, že se setkají s novými lidmi, navážou s nimi přátelství a dobře si popovídají. Respondent V uvedl, že očekává, že si English camp užije a posune ho dál.

Čtyři z účastníků jsou připraveni na úzký kontakt s anglickým jazykem, předpokládají, že dojde k jejich zlepšení v rámci angličtiny a student K dokonce uvedl, že očekává ztrátu strachu z mluvení v jazyce, který není jeho mateřským.

5.2.2 Druhý rozhovor s účastníky – polovina English campu

1. Jaká je angličtina rodilých mluvčích? Je obtížná nebo srozumitelná? Je nějakým způsobem rozdílná od toho, na co jsi zvyklý/á?

Většina dotazovaných je toho názoru, že anglický jazyk rodilých mluvčích je silně ovlivněn jejich dialektem, zároveň je plynulejší a rychlejší. Účastníci J a V se shodli na tom, že je velký rozdíl v tom, s kým člověk mluví. Pokud se rodilý mluvčí už setkal s někým, kdo má angličtinu jako druhý jazyk, mluví pomaleji a zřetelněji. Dále se tyto dva respondenti shodli na tom, že ze školy nejsou zvyklí na nespisovnou angličtinu.

2. Vyhovuje ti styl výuky na English campu?

Všech pět účastníků se shodlo, že jim styl výuky vyhovuje, pouze V poznamenal, že mu chybí větší akce. Na druhou stranu oceňuje výuku formou diskuzí, během kterých se naučí užitečné fráze a nová slovíčka. Dále respondent P oceňuje, že má možnost se slovíčka naučit tak, jak se používají v praxi. Žákovi K se líbí příležitost rozšířit si slovní zásobu zábavnou formou a student J hodnotí velice kladně fakt, že výuka probíhá nepřetržitě.

3. Co ti chybí nebo čeho by mohlo být více?

Polovina dotazovaných uvedla, že jim nic nechybí. Účastníci K a Z jsou toho názoru, že je výuka pestrá a praktická, což se jim velice líbí. Naopak respondent G by ocenil, kdyby byla zahrnuta více gramatická složka výuky, ale na druhou stranu uvádí, že gramatika je celkem podrobně probíraná ve školách. Student V si myslí, že by výuka měla být ještě „akčnější“ a P uvádí, že by se mu líbilo ještě větší rozšíření slovní zásoby.

4. Jaká aktivita je nejvíce obohacující?

Stejný názor sdílí tři účastníci – G, P a V. Pro tyto tři respondenty je nejvíce obohacující komunikace a rozhovory s rodilými mluvčími. Žáci V a P upřednostňují rozhovor, který čítá dvě osoby. Konkrétně pro studenta V k této situaci došlo během celodenního výletu a měl příležitost k plynulé konverzaci. Účastník J shledává pro něj nejvíce prospěšnou výuku pomocí písniček, které se často opakují a on si díky nim osvojí novou slovní zásobu. Dotazovaný K nejvíce ocenil přípravu palačinek, která celá probíhala v anglickém jazyce a student Z si myslí, že aktivita, která nejvíce naplňuje jeho potřeby, je samotná výuka angličtiny.

5. Změnily se v průběhu English campu tvé cíle nebo potřeby v angličtině?

Většina z dotazovaných uvedla, že se jejich cíle ani potřeby nezměnily, ale účastník G říká, že by rád více cestoval a komunikoval s rodilými mluvčími. Dále žák J konstatoval, že v průběhu poslechu své vlastní gramatiky zjistil, že by ji možná potřeboval procvičit více než si původně myslel.

6. Změnil se tvůj vztah k anglickému jazyku?

Skoro všichni z dotazovaných jsou toho názoru, že jejich vztah k anglickému jazyku nebyl pozměněn – zůstal i nadále kladným. Toto stanovisko popsal velice konkrétně žák G: „AJ mám pořád stejně rád, je potřeba všude kolem nás a baví mě. I filmy v originálním znění jsou super.“ Respondent Z dokonce uvedl, že má angličtinu raději. U žáka K došlo jen k podpoře pozitivního postoje.

7. Nastal nějaký problém ve výuce?

U této otázky došlo mezi respondenty ke stoprocentní shodě v odpovědích. Nikdo z dotazovaných si není vědom jakéhokoliv problému. Pouze účastník J zmínil, že nerozumí úplně všemu, ale došel k závěru, že to nepovažuje za nutnost a tato situace se dá vždy řešit.

8. Je něco, na co by ses chtěl/a víc zaměřit?

Polovina dotazovaných účastníků sdílí potřebu více se zaměřit na rozšíření slovní zásoby. Navíc účastník G uvádí nutnost mluvit a P by chtěl být během mluveného projevu obratnější, aby rychleji zvládl vyjádřit, co potřebuje říct. Respondentům Z a K vše vyhovuje.

9. Co tě zatím nejvíce či nejméně obohatilo?

Komunikaci s rodilými mluvčími považuje většina studentů na English campu jako aktivitu, která je nejvíce obohacující. Pouze účastník V uvedl, že nejvíce přínosné bylo osvojování si anglických frází zábavnou formou.

10. Líbí se ti přístup lektorů?

V tomto případě došlo mezi respondenty k úplné shodě – všem se přístup lektorů ze Severního Irsku líbí. Účastník V nejvíce oceňuje to, že jsou lektoři ve většině případech mladí. Žák P charakterizuje lektory takto: „...jsou přátelští, chtějí nám vždy pomoci a poradit. Chtějí to být naši kamarádi.“. Dále dotazovaný K má na přístup zahraničních lektorů tento názor: „...Je super. Jsou vtipní, tolerantní, dá se s nimi mluvit o všem.“.

5.2.3 Třetí rozhovor s účastníky – konec English campu

1. Změnil se tvůj pohled na anglický jazyk?

Tři ze šesti dotazovaných nezpozorovali žádnou změnu v postoji vůči anglickému jazyku. Účastník K uvedl, že se cítí obohacen, co se angličtiny týče a dva respondenti se shodli, že mají angličtinu raději. Konkrétně student J svůj pohled na anglický jazyk popsal tímto způsobem: *„Mám ho mnohem radši. Stal se prostředkem pro dorozumívání se s novými přáteli. Už mi nepřijde ani nudný, ale naopak velmi zábavný. Pořád je v něm, co objevovat.“*

2. Pomohl či nepomohl Ti English camp? V čem ano? V čem ne?

V tomto případě souhlasí účastník K s J a P s G, zbylí dva dotazovaní jsou jiných názorů. U žáků K a J došlo ke ztrátě strachu z mluvení v jazyce, který není jejich vlastním. Student K uvedl, že si myslí, že je důležité mluvit, i když ve větách budou chyby, protože důležitější je vzájemné porozumění. Respondent J ještě vnímá změnu v jeho poslechových schopnostech a ve výslovnosti. Účastníci P a G se cítí obohaceni v mluvené angličtině a jsou vděční za rozhovory, které mohli s rodilými mluvčími vést. Student G si pak nejvíce chválí osvojení si nových anglických frází a student P rozšíření slovní zásoby. Na druhou stranu dotazovaný V se domnívá, že jeho schopnosti zůstaly beze změny a účastník Z je rád, že pochopil slang vlastní rodilým mluvčím.

3. Jaký máš názor na rodilé mluvčí?

Všichni z účastněných usuzují, že rodilí mluvčí byli přátelští a většina oceňuje jejich ochotu a toleranci. Student J uvedl, že ho navíc dokázali motivovat k tomu, aby na svojí angličtině začal pracovat. Z rozhovorů vyplynulo, že se všemi se rodilí mluvčí sblížili a navázali dobré vztahy, ale asi k největšímu spřátelení došlo v případě respondenta G: *„Jsou to miláčci! Jsou skvělí, komunikativní, ochotní, ohleduplní. Když vidí, že máme v některých oblastech aj rezervy, přizpůsobí svoji mluvu našim znalostem. Přirostli mi k srdci a jsou mojí druhou rodinou.“*

4. Co by měli rodilí mluvčí dělat jinak, aby anglický jazyk více přiblížili?

Shodné byly názory čtyř respondentů, kteří byli toho tvrzení, že rodilí mluvčí nemusí na jejich přístupu nic měnit. Žák P zmínil i důležitost postoje účastníků: *„Podle mého názoru těžko mohli dělat něco jinak. Snažili se s každým bavit, jak se dalo, vyhledávali možnosti, jak se s každým bavit, ale pokud ten dotyčný nechce, nemůžete nikoho do ničeho nutit. Mluvčí se snažili, jak jen mohli a uměli.“*. Zbylí dva dotazovaní míní, že by rodilí mluvčí mohli občas zvolit pomalejší tempo.

5. Co by mělo být zařazeno i do hodin ve škole?

Všichni kromě účastníka J se shodli, že by do hodin ve škole měl být více zařazen prvek komunikace. Respondent J je toho názoru, že v hodinách ve škole není dostatek her. On i student P přišli se zcela konkrétními představami ohledně aktivit, které by během školní výuku ocenili.

„Pro mě rozhodně více mluvení mezi sebou, kdy se diskutuje třeba nějaký problém nebo se řekne téma a prvně se udělá brainstorming, poté se kladou různé otázky k tomuto tématu ze strany učitele, které jsou následně prodiskutovány v rámci párů nebo skupinek o 3 lidech nejlépe, přičemž učitel chodí po třídě, poslouchá různé názory, návrhy, nápady, případně i opraví nějakou tu chybu, kterou žák udělá, aby měl zpětnou vazbu i student, aby se mohl dále zlepšovat. Tato aktivita je vhodná si myslím především zpočátku nového tématu, které se probírá ve škole a zabere třeba 15–20 minut, což není mnoho a studenti si alespoň procvičí mluvenou formu jazyka.“ – P

„Různé hry, klidně i v rámci tříd, týkající se klidně i anglicky mluvících zemí. V týmech o menším počtu, pak plnit různé úkoly v angličtině a tak, ale samozřejmě se to nedá dělat pořád a je to organizačně náročné, ale po dobrání nějakého tématu, by to jako odreagování určitě bylo dobré.“ – J

6. Byla angličtina rodilých mluvčích jiná než ta „školní“?

Všichni z dotazovaných jsou téhož názoru, a to toho, že anglický jazyk rodilých mluvčích byl jiný hlavně kvůli jejich přízvuku. Respondentovi J přišel přízvuk vtipný a účastník P oceňoval přirozenost angličtiny rodilých mluvčích.

7. Máš pocit větší jistoty?

Čtyři účastníci jsou ve shodě, že rozhodně pocit větší jistoty mají. Zbylí dva si tím nejsou zcela jisti, ale oba uvedli, že se nebojí mluvit. Respondent G jeho nynější pocit popisuje tímto způsobem: *„Nevím, jestli mám pocit větší jistoty, každopádně se před Iry nebojím mluvit, protože jsou to prostě zlatíčka a nesmějí se mi, když řeknu něco špatně. Prostě mluvím, oni mi rozumí, vědí, co chci říct a co čím myslím a vzájemně se doplňujeme. Jsme dobrý tým.“*

8. Chybělo Ti něco?

Většina dotazovaných sdílí názor, že jim nic nechybělo. Nicméně J uvedl, že mu chyběly deprese, stesk po domově, jídlo, spánek a nuda. Účastník P neměl dostatek času, který by mohl strávit s přáteli a dále je toho názoru, že English camp byl příliš krátký.

9. Co Tě překvapilo?

U této otázky nedošlo mezi dotazovanými k žádnému shodnému mínění. Účastníka G nic nepřekvapilo, respondenta V udivila otevřenost, student Z si myslí, že více rozumí lidem, dotazovaný K uvedl, že překvapený byl z večerního programu a zúčastněného P udivil věk některých lektorů a jejich přízvuk. V neposlední řadě nejvíce překvapení zažil respondent J, který poznamenal: *„To, jak může být angličtina zábavná. To, kolik dobrých lidí se vejde do malého pokoje. A to, jaká fronta se dokáže vytvořit před chatkou v průběhu noční hry.“*

10. Motivoval Tě English camp?

Všech šest respondentů je po English campu motivováno, ovšem skoro každý k něčemu jinému. Účastník V je motivovaný k tomu, že se začne dívat na seriály v anglickém jazyce. Motivace studenta G se týká většího procvičování angličtiny a návštěvě Irů v jejich rodném městě. Tvrzení dotazovaného G ho dostává do částečné shody se účastníkem Z, který si chce začít šetřit peníze za účelem vycestování do zahraničí. Motivace účastníka K se týká odhodlání sledovat více anglických filmů a více komunikovat v anglickém jazyce. Nakonec student J chce začít číst články v angličtině a poslouchat promluvy rodilých mluvčích, což jsou aktivity, které by ho nikdy předtím nenapadly.

11. Naplnil English camp Tvoje očekávání a potřeby?

U šesti ze šesti účastníků došlo k naplnění potřeb a očekávání. Student K toto naplnění popisuje takto: *„Čekal jsem zlepšení komunikace a zvětšení slovní zásoby, což se splnilo. Jinak nad moje očekávání tady byli všichni velice přátelští.“*

5.3 Rozhovory s lektory ze Severního Irska

1. Myslíš si, že čeští žáci mají pozitivní vztah k angličtině?

Ke shodě v názoru došlo u dvou irských lektorů. Tito dva leктоři si myslí, že vztah žáků z Česka je k angličtině pozitivní. Na druhou stranu lektor R si myslí, že je i není. Pozitivní postoj vidí kvůli tomu, že žáci mají oblíbené knihy a filmy v angličtině, ale také je tento jazyk žáky často vnímán jako něco nudného a těžkého k osvojení.

2. Mohl English camp změnit postoj českých žáků vůči angličtině?

Názor, že English camp může změnit postoj k anglickému jazyku u žáků z Česka sdílí všichni tři leктоři. Z toho dva rodilí mluvčí si myslí, že je to zapříčiněno tím, že výuka na campu je úplně jiná než výuka ve školách. Lektor R dále uvádí, že třídy na campu mají přátelskou atmosféru a výuka je zaměřena na konverzaci a slovíčka, která mají větší využití v praktickém životě.

3. Myslíš si, že čeští žáci cestují často do anglicky mluvících zemí?

Všichni leктоři si myslí, že žáci z Česka moc do anglicky mluvících zemí necestují. Lektor R dokonce sdílel názor, že je to z toho důvodu, že Česká republika je obklopena zeměmi, které nejsou anglicky mluvící.

4. Setkali se žáci z Česka s rodilými mluvčími předtím, než poprvé jeli na English camp?

V tomto případě lektor M uvedl, že si myslí, že třetina českých žáků se před prvním English campem s rodilým mluvčím už setkala. Dle názorů lektorů C a R se před campem s rodilými mluvčími moc žáků neseťkalo a lektor R uvádí, že první setkání s rodilými mluvčími je pro žáky obtížné.

5. Jak odhaduješ, že se čeští žáci učí angličtinu?

Lektor M se shoduje s lektorem R v tom, že si oba myslí, že učení anglického jazyka probíhá formálně. Lektor M zároveň předpokládá, že je kladen důraz na vyučování

gramatiky, psaní, ale ne na mluvení. V názoru na zaměření výuky na gramatiku se M shoduje s lektorem C. Lektor C navíc udává, že ve školách je většinou za cíl úspěšné napsání testů než schopnosti jako takové. Dále si lektor C myslí, že žáci, kteří mají o angličtinu větší zájem se jí věnují formou sledování filmů, pořadů nebo čtení, hraní her nebo různého vyhledávání na internetu, a to všechno v anglickém jazyce.

6. Jak si myslíš, že vypadají hodiny anglického jazyka na českých školách?

Severoirští lektori M a C došli k závěru, že se na českých školách klade důraz hlavně na učení gramatiky a psaní. Dále se lektor C shodl s lektorem R, že nedochází velice často ke konverzacím v rámci hodin angličtiny.

7. V čem jsou čeští žáci v angličtině dobří?

Všichni lektori jsou toho názoru, že žáci z Česka nemají problémy s gramatikou ani s teorií jazyka. Lektor R dodal, že někteří studenti mají lepší teoretické znalosti než rodilí mluvčí. Lektor C navíc řekl, že výslovnost českých žáků pro něj byla vždy jasná a srozumitelná, i když čeští žáci moc nemluví.

8. Co by měli žáci z Česka v angličtině více procvičovat?

Lektori R a C si myslí, že by se čeští žáci měli více soustředit na konverzaci. Lektor R navíc dodal, že by žáci měli být sebevědomější. Lektor C dále sdělil, že by žáci měli přestat neustále kontrolovat sami sebe, zda použili správně gramatiku, ale jejich soustředění by mělo být na tom, aby dokázali vyjádřit svoji myšlenku. Lektor M by se zaměřil na správnou výslovnost a jako příklad uvedl výslovnost „th“.

9. Co si myslíš, že by se čeští žáci rádi na English campu naučili, aby se v angličtině zlepšili?

Dva ze tří lektorů uvedli, že si myslí, že žáci by rádi zlepšili jejich mluvený projev. Lektor C považuje za důležité zvednout sebevědomí žáků, aby chtěli mluvit a dokázali komunikovat, protože na gramatiku a slovní zásobu se mohou žáci soustředit doma sami. Ovšem lektor R si myslí, že žáci by se rádi zaměřily na časy v angličtině a běžná slovíčka, která použijí v každodenním životě. Dále předpokládá, že žáky zajímá slovní zásoba týkající se koníčků a zálib žáků a v neposlední řadě slang rodilých mluvčích.

10. Co si myslíš o čase, který čeští žáci stráví osvojováním si angličtiny? Myslíš si, že stráví hodně času nad učením angličtiny nebo jak často si myslíš, že se ji učí?

V rámci této otázky se názory lektorů ze Severního Irska docela liší. Lektor R uvedl, že si myslí, že čeští žáci se učí angličtinu pouze ve škole. Na druhé straně stojí lektor M s pocitem, že žáci z Česka stráví hodně času osvojováním anglického jazyka. V neposlední řadě lektor C je toho názoru, že výuka angličtiny u českých žáků začíná poměrně brzy. Předpokládá, že v době, kdy je jim devět let a mohou se ji učit do maturity nebo dokonce i na vysoké škole. Dále tvrdí, že čas osvojování si angličtiny je u každého žáka jiný. Někdo se jí věnuje pouze ve škole, jiný se například kouká na anglické filmy, poslouchá anglickou hudbu či si čte knížky v angličtině. Dle jeho názoru stráví nad angličtinou český žák dvě až tři hodiny týdně.

11. Myslíš si, že je pro české žáky obtížné vám rozumět kvůli vašemu akcentu?

V tomto případě se lektoři ze Severního Irska shodli, že jejich akcent dělá českým žákům obtíže. Lektor M uvedl, že americká či britská angličtina by byla pro Čechy srozumitelnější, ale lektor R je toho mínění, že čeští žáci jsou schopni si na jejich akcent zvyknout. Lektor C navíc řekl, že mu trvalo, než si zvykl na pomalejší rychlost během mluvení. Rychlé konverzační tempo uvedl jako problematické i lektor R.

12. Je pro tebe těžké rozumět českým žákům? Co si myslíš o jejich výslovnosti a znalostech v oblastech gramatiky?

Mezi lektory došlo ke stoprocentní shodě v názoru, že anglický jazyk českých žáků je pro ně srozumitelný. Lektor R si myslí, že gramatika i výslovnost žáků z Česka je na vysoké úrovni. Stejný pohled na znalost gramatiky českých žáků má jak lektor C, tak i lektor M. Lektor C uvedl, že ve výslovnosti vidí problém ve znělých a neznělých souhláskách a dále ve vyslovování „v“ a „w“. Dle lektora C bývá výslovnost těchto hlásek často zaměňována.

13. Jaká je nejlepší aktivita v anglickém jazyce pro české žáky?

Na tuto otázku má skoro každý z dotazovaných lektorů svůj vlastní názor. Lektor R je pro prosté mluvení s žáky a hraní jazykových her jako je například házení s míčem a mluvení o zájmech a koníčcích žáků. Lektor M si myslí, že nejde zvolit jednu aktivitu, která by byla vhodná pro všechny úrovně angličtiny. On sám by pro pokročilé žáky zvolil lekci týkající se gramatických struktur a poté by vymezil dlouhou dobu ke konverzaci. Lektor C souhlasí s lektorem M, že je nutné aktivity volit dle věku žáka a myslí si, že velice důležité je učit žáky slovíčka v kontextu.

14. Jaký je největší problém českých žáků v angličtině?

Dva ze tří lektorů došli v této problematice ke stejnému názoru, a to že největší problém českých žáků tkví v jejich nízkém sebevědomí a nesmělosti v angličtině. Lektor M pak vidí problém ve výslovnosti.

15. Co si myslíš, že žáci z Česka od English campu očekávají?

Dle lektora M žáci očekávají, že si zlepší angličtinu zábavnou formou. Lektor R se domnívá, že očekávají, že se naučí něco nového, budou odjíždět motivovaní a v neposlední řadě, že budou mít možnost mluvit s lidmi, kteří mají angličtinu jakožto mateřský jazyk. Podle názoru lektora C si žáci myslí, že vyjdou z jejich komfortní zóny a zažijí reálné konverzace s rodilými mluvčími.

5.4 VÝSLEDKY STUDIE

Cílem výzkumu bylo analyzovat potřeby účastníků letního jazykového tábora, který byl zaměřen na osvojování anglického jazyka, jejich názor na proces učení a angličtinu jako takovou, postoj k anglickému jazyku interpretovanému rodilým mluvčím, průběh jejich sebereflexe během kurzu. Dále se jednalo o konfrontaci žákovských potřeb se stanovisky jejich lektorů a výzkum toho, do jaké míry došlo k naplnění cílů stanovených kurzem. Účelem bylo vytvoření analýzy, jejíž výsledky bude možné předložit vedení kurzu, aby mohlo případně dojít k editaci sylabu dle zhodnocených potřeb v průběhu učení angličtiny v rámci tábora.

Pro zaznamenání vývoje potřeb bylo zpracování rozděleno do tří částí – na začátku, v polovině a na konci jazykového tábora. Dle tohoto modelu došlo i k analyzování výsledků studie.

Analýza potřeb na začátku kurzu

Na začátku kurzu se výzkum zaměřoval na to, s jakým vztahem k anglickému jazyku žáci na English camp přijíždějí, na jejich dosavadní zkušenosti s rodilými mluvčími, s jakým očekáváním se tábora účastní, a jaké potřeby si myslí, že v angličtině mají. Zároveň se i výzkum soustředil na to, kolik času účastníci angličtině věnují, a jakou formu vzdělávání preferují.

Během prvního zkoumání bylo zjištěno, že žáci již do začátku kurzu vstupovali s pozitivním vztahem k anglickému jazyku. Tato teze také korespondovala s názorem lektorů. Žáci se před jejich prvním English campem už s rodilými mluvčími setkali, ale šlo pouze o setkání, a ne o úzký kontakt. Což nesouhlasí s názorem lektorů, kteří předpokládali, že k žádnému kontaktu s angličtinou interpretovanou rodilými mluvčími u žáků předtím nedošlo. Očekávání žáků se převážně týkala roviny mezilidských vztahů, ale rovněž bylo zmíněno i očekávání v oblasti jazykové. V této oblasti očekávali nárůst jejich jazykové úrovně. Pohled lektorů na očekávání žáků byl konkrétnější. Jednalo se především o předpoklad, že účastníci se chtějí v angličtině zlepšit, a to přímo v komunikaci, čehož má být dosaženo zábavnou formou.

Reflexe žákovských potřeb se na začátku týkala rozšíření jejich slovní zásoby, a dále odrážela potřebu zlepšení mluveného projevu. Angličtina je žáky vnímána jako něco, co je obklopuje, je všude kolem nich a potřebují ji téměř ve všech oblastech života. Toto tvrzení žáků koresponduje s Pettym (2008), který udává, že žáci považují za nutné převést svoje teoretické znalosti do znalostí praktických. Výzkum také ukazuje, že žáci se anglickému jazyku nějakou formou věnují každý den a preferují osvojování angličtiny způsobem sledování filmů a seriálů. Z výzkumného šetření názoru lektorů vzešel předpoklad, že se žáci anglickému jazyku věnují hlavně ve škole, kde probíhá výuka převážně teoretickou formou, a v některých případech žáci čtou anglické knihy nebo sledují seriály či filmy v angličtině.

Analýza potřeb v polovině kurzu

V polovině letního jazykového tábora se výzkumné šetření týkalo pouze žáků z důvodu komplexnějšího zachycení žákovské sebereflexe, vývoje jejich vztahu k anglickému jazyku i rodilým mluvčím a evoluci jejich potřeb. Dále se výzkum zaměřoval na to, zda je dosavadní výuka na kurzu pro žáky vyhovující a odpovídá potřebám, které si stanovili na jeho začátku.

Ze žákovského šetření v polovině letního jazykového tábora vyplynulo, že v jeho průběhu docházelo k naplňování potřeb dotazovaných účastníků. Nejvíce byla oceňována výuka zábavnou formou, rozšiřování slovní zásoby, osvojení si užitečných anglických frází, praktické pojetí vyučování a růst v angličtině během celého dne. Aktivita, která z největší části naplňovala potřeby účastníků, byla samotná komunikace s rodilými mluvčími, a to především dialogy s anglicky mluvícími lektory. Jako další vhodný způsob výuky žáci hodnotí učení se slovíček pomocí písniček, které se opakovaly. Cíle většiny dotazovaných byly v polovině kurzu ve shodě s cíli danými na začátku. Postoj k anglickému jazyku dle respondentů zůstal v této části tábora nepozměněn. S přístupem lektorů byli všichni spokojeni a jazyk interpretovaný rodilými mluvčími jim byl srozumitelný.

Analýza potřeb na konci kurzu

Na konci letního jazykového tábora bylo provedeno celkové vyhodnocení žákovské sebereflexe a reflexe jejich anglicky mluvících lektorů. V této části kurzu bylo zkoumáno, jak se za celou dobu pobytu změnil žákům pohled na anglický jazyk, do jaké míry došlo k naplnění žákovských potřeb, co bylo pro ně největším přínosem, a jak je obohatilo setkání s rodilými mluvčími.

Z výzkumného šetření vyplynulo, že u poloviny respondentů zůstal jejich kladný vztah po absolvování kurzu beze změny a druhá část uvedla, že u nich došlo k prohloubení pozitivního pohledu na anglický jazyk. Fakt, že u poloviny dotazovaných účastníků došlo ke zlepšení vztahu k angličtině, koresponduje s domněnkou lektorů, kteří uvedli, že je pravděpodobné, že tato situace nastane. Důvodem tohoto mínění je skutečnost, že výuka na English campu probíhá netradiční formou. Dle výzkumu dotazovaní žáci zjistili, že jejich potřeby v rámci letního jazykového tábora byly naplněny, a dokonce u některých došlo ke změnám, které se původně jako jejich potřeba nejevily. Konkrétně byl redukován strach z mluvy v jazyce, který není jejich mateřským a také v něm zažívají pocit větší jistoty. Výzkumná data ukazují, že by žáci ocenili, kdyby i do hodin, které probíhají ve školách, byl více zakomponován komunikační prvek. Naopak do vzdělávacích tříd, které probíhají v rámci letního jazykového tábora, by zapojili více osvojování gramatiky. Žáci v rámci posledního rozhovorového zkoumání uvedli, že jim mimo to na English campu nic nechybělo a každý odjížděl motivován v jiné oblasti. Z dotazování lektorů ohledně potřeb žáků vzhledem k anglickému jazyku vyplynulo, že žáci nemají problém s gramatikou ani teorií jazyka, jejich hlavním problémem je to, že moc nemluví z důvodu strachu a nevěří si v užívání angličtiny. Tudíž by se žáci měli více zaměřit na konverzaci a vlastní sebevědomí v jazyce, jehož nejsou rodilí mluvčí. Dle výzkumu setkání s rodilými mluvčími žáky obohatilo hned v několika rovinách. Žáci na konci kurzu pociťovali větší zájem o anglický jazyk a tento pocit byl doprovázen i motivací pro další osvojování tohoto jazyka. Toto žákovské tvrzení je ve shodě s Čápem a Marešem (2007), kteří popisují zájem jako dlouhodobé zacílení na určitou aktivitu.

Výzkum ukázal, že potřeby dotazovaných žáků se v průběhu letního jazykového tábora nezměnily, ale jen z části odpovídají potřebám, tak jak jsou vnímány lektory ze Severního Irsku. Avšak všechny zmíněné potřeby, ať slovní zásoba, tak i procvičení a zlepšení komunikačních schopností odpovídají potřebám, s nimiž počítá nastavený syllabus kurzu. Dále z výzkumu vyplynulo, že postoj žáků byl už na začátku kurzu pozitivní a v průběhu došlo jen k prohloubení tohoto kladného vnímání anglického jazyka. Výzkumná data ukázala, že kurz je nastavený tak, aby odpovídal potřebám, které mají jeho účastníci. I přesto se ukázalo, že jsou oblasti, na které by se kurz mohl více zaměřit, konkrétně oblasti gramatiky.

ZÁVĚR

V bakalářské práci *Reflexe potřeb účastníka letního jazykového tábora* jsem se zabývala procesem reflexe potřeb v anglickém jazyce u žáků, kteří na tento kurz přijíždějí a tím, zda tyto potřeby odpovídají současné podobě kurzu.

Práce se skládala ze dvou částí – teoretické a praktické. Teoretická část vycházela z dostupné literatury týkající se dané problematiky. Byly zde definovány pojmy. Praktická část byla věnována samotnému výzkumu. V rámci tohoto šetření byla provedena reflexe potřeb metodou řízených rozhovorů.

Z rozhovorového šetření vyplynulo, že v sylabu kurzu by bylo dobré zachovat praktickou komunikaci s užitím v každodenním životě. Současné nastavení kurzu odpovídá zjištěným potřebám žáků. I přesto by dle přání dotazovaných účastníků mohlo dojít k rozšíření gramatické složky výuky.

Výše získaná data byla předána vedoucím letního jazykového kurzu, kteří na základě šetření zváží revizi sylabu.

SUMMARY

In the bachelor's thesis *Reflecting the needs of participants of a language summer camp* I dealt with the process of reflexion of needs in the English language by pupils, who come to this course, and I also wanted to find out whether the needs correspond with the current syllabus.

The thesis consists of two parts – theoretical and practical. The theoretical part is based on accessible literature connected to the set issues. There were defined terms. The practical part was focused on the research itself. The pen and paper method was used when conducting the research.

From the analysis emerged that it would be appropriate to keep in the syllabus practical communication that could be used in everyday life. At the same time the current syllabus corresponds with the ascertained needs of pupils. Nevertheless, the syllabus could be changed because of the wishes of the respondents. On top of that, more grammatical exercises could be added to the lessons.

The above mentioned data were presented to the leaders of the language summer camp, who will consider a change in the syllabus because of the results of the analysis.

SEZNAM LITERATURY

ADAIR, John Eric. Efektivní motivace. Praha: Alfa Publishing, 2004. Management (Alfa Publishing). ISBN 80-86851-00-1.

ATKINSON, R. Psychologie. Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-640-3.

BARTÁK, Jan. Vzdělávání ve firmě. Praha: Alfa Publishing, 2007. Management studium. ISBN 978-80-86851-68-6.

BEDRNOVÁ, Eva a Ivan NOVÝ. Psychologie a sociologie řízení. Praha: Management Press, 1998. ISBN 80-85943-57-3.

BERTRAND, Yves. Soudobé teorie vzdělávání. 1. vyd. Praha: Portál, 1998. ISBN 80-7178-216-5.

ČÁP, Jan a Jiří MAREŠ. Psychologie pro učitele. Vyd. 2. Praha: Portál, 2007. ISBN 978-80-7367-273-7.

DRAPELA, Victor J. Přehled teorií osobnosti. 4. vyd. Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-766-3.

EMMERT, F. et al. Odmaturuj! ze společenských věd. Brno: Didaktis 2004. ISBN 80-86285-68-5

GAVORA, Peter. Úvod do pedagogického výzkumu. Brno: Paido, 2000. Edice pedagogické literatury. ISBN 80-85931-79-6.

HARTL, Pavel. Psychologický slovník. Praha: Budka, 1994.

HAVRDOVÁ, Zuzana, HAJNÝ, Martin a kol. Praktická supervize. Praha: Galén, 2008, 250 s. ISBN 978-80-7262-532-1

HENDL, Jan. Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace. 3. vyd. Praha: Portál, 2012. ISBN 978-80-262-0219-6.

HRONÍK, František. Rozvoj a vzdělávání pracovníků. Praha: Grada, 2007. Vedení lidí v praxi. ISBN 978-80-247-1457-8.

HUTCHINSON, Tom a Alan WATERS. English for specific purposes: a learning-centred approach. Cambridge: Cambridge University Press, 1987. New directions in language teaching. ISBN 0521318378.

JOHNS, Christopher. Becoming a reflective practitioner. 3rd ed. Ames, Iowa: Wiley-Blackwell, 2009. ISBN 1405185678.

KLEVETOVÁ, Dana a Irena DLABALOVÁ. Motivační prvky při práci se seniory. Praha: Grada, 2008. Sestra (Grada). ISBN 978-80-247-2169-9.

KOLÁŘ, Z. A R. ŠIKULOVÁ. Hodnocení žáků. 2., dopl. vyd. Praha: Grada, 2009, Pedagogika. ISBN 978-802-4728-346.

KOTLER, Philip a Gary ARMSTRONG. Principles of marketing. 14th ed. Harlow: Pearson, c2012. ISBN 978-0-273-75243-1.

KYRIACOU, Chris. Klíčové dovednosti učitele: cesty k lepšímu vyučování. Vyd. 4. Přeložil Dominik DVOŘÁK, přeložil Milan KOLDINSKÝ. Praha: Portál, 2012. ISBN 978-80-262-0052-9.

LINHART, Josef. Základy obecné psychologie. 2. upr. a dopl. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1987. Učebnice pro vysoké školy (Státní pedagogické nakladatelství).

MASLOW, Abraham Harold. O psychologii bytí. Přeložil Hana ANTONÍNOVÁ. Praha: Portál, 2014. Klasici. ISBN 978-80-262-0618-7.

MIOVSKÝ, Michal. Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu. Praha: Grada, 2006. Psyché (Grada). ISBN 80-247-1362-4.

NAKONEČNÝ, Milan. Lexikon psychologie. Praha: Vodnář, 1995, 396 s. ISBN 80-85255-74-X

NAKONEČNÝ, Milan. Obecná psychologie. Praha: Stanislav Juhaňák - Triton, 2015. ISBN 978-80-7387-929-7.

NAKONEČNÝ, Milan. Psychologie osobnosti. 2. vyd. Praha: Academia, 1998. ISBN 80-200-0628-1.

PETTY, Geoffrey. Moderní vyučování. Vyd. 5. Přeložil Štěpán KOVAŘÍK. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-427-4.

PLHÁKOVÁ, Alena. Dějiny psychologie. Praha: Grada, 2006. Psyché (Grada). ISBN 80-247-0871-X.

PLHÁKOVÁ, Alena. Učebnice obecné psychologie. Praha: Academia, c2003. ISBN 80-200-1086-6.

PRŮCHA, J., WALTEROVÁ, E., MAREŠ, J., Pedagogický slovník. 3. rozšířené a aktualizované vyd., Praha: Portál, 2001, 322 s. ISBN 80-200-0993-0.

PRŮCHA, Jan. Přehled pedagogiky: úvod do studia oboru. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-399-4.

RAKOUŠOVÁ, Alena. Integrace obsahu vyučování: [integrované slovní úlohy napříč předměty]. Praha: GRADA Publishing, 2008. Pedagogika. ISBN 978-80-247-2529-1.

ŘÍČAN, Pavel. Psychologie: příručka pro studenty. Vyd. 2., dopl. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-406-9.

SKUTIL, Martin. Základy pedagogicko-psychologického výzkumu pro studenty učitelství. Praha: Portál, 2011. ISBN 978-80-7367-778-7.

ŠMAJSOVÁ BUCHTOVÁ, Božena. Člověk - psychosomatická bytost: k problému lidské sebereflexe. 3. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2001. ISBN 80-210-2730-4.

ŠVAŘÍČEK, Roman a Klára ŠEĐOVÁ. Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách. Vyd. 2. Praha: Portál, 2014. ISBN 978-80-262-0644-6.

TOMEK, Gustav a Věra VÁVROVÁ. Malý výkladový slovník marketingu. 2., rozš. vyd. Praha: A plus, 1999. ISBN 80-902514-1-2.

TRACHTOVÁ, E. Potřeby nemocného v ošetrovatelském procesu. Brno: NCONZO 2006. ISBN 80-7013-324-4

VALENTA, Milan a Oldřich MÜLLER. Psychopedie. 2. vyd. Praha: Parta, 2004. ISBN 80-7320-063-5.

INTERNETOVÉ ZDROJE

ČERMÁK, Miroslav. Co jsou to SMART cíle a jak je definovat. In: Wwww.cleverandsmart.cz [online]. 2015, 16. 11. 2015 [cit. 2019-07-03]. Dostupné z: <https://www.cleverandsmart.cz/co-jsou-to-smart-cile-a-jak-je-definovat/>

Evangelizace je nejlepší služba spoluobčanům... Aneb Proč a jak evangelizovat. In: Wwww.vira.cz [online]. 2006, 11. 8. 2006 [cit. 2020-04-14]. Dostupné z: <https://www.vira.cz/texty/glosar/evangelizace>

Křesťanská akademie mladých, z.s. [online]. [cit. 2019-07-05]. Dostupné z: <http://www.kam.cz/>

NEZVALOVÁ, D. Reflexe a pregraduální didaktická příprava učitele. e-Pedagogium (online), 2002, roč. 2, č. 2. [cit. 2020-4-14]. Dostupné na www: <<http://epedagog.upol.cz/eped2.2002/clanek08.htm>>. ISSN 1213-7499.

OPATRŇY, Aleš. Malý kurz pastorage (11): Evangelizace, katechizace a další pojmy. In: Wwww.pastorage.cz [online]. 2013, 26. 3. 2013 [cit. 2020-04-14]. Dostupné z: <https://www.pastorage.cz/clanky/maly-kurz-pastorage-11-evangelizace-katechizace-a-dalsi-pojmy>

RAKOUŠOVÁ, Alena. Sebehodnocení žáků. Metodický portál [online]. Neuvedeno: Neuvedeno, cíl2008 [cit. 2019-06-23]. Dostupné z: <https://clanky.rvp.cz/clanek/s/Z/1965/SEBEHODNOCENI-ZAKU.html/>

URBAN, Jiří. English SPORT Camp Jihlava. Wwww.ecjihlava.cz [online]. Jihlava [cit. 2019-07-05]. Dostupné z: <http://ecjihlava.cz/>

ZDROJE OBRÁZKŮ

MAREŠ, Jan. KOHO STRES NEZABIJE, TOHO POSÍLÍ. In: Wwww.marfin.cz [online]. Praha, 2018, 25. 4. 2018 [cit. 2020-04-14]. Dostupné z: <https://www.marfin.cz/blog/313-koho-stres-nezabije-toho-posili>

SEZNAM OBRÁZKŮ A PŘÍLOH

Seznam obrázků

Obrázek 1: Maslowova pyramida lidských potřeb	11
---	----

Seznam příloh

Příloha 1	58
-----------------	----

Příloha 2	71
-----------------	----

Příloha 3	83
-----------------	----

Příloha 4	94
-----------------	----

PŘÍLOHY

Příloha 1

První rozhovor s účastníky – začátek English campu

Účastník V

1. Jaký je tvůj vztah k anglickému jazyku?

„Angličtinu beru jako součást života a zároveň něco, co mi pomáhá. Díky ní můžu cestovat, dorozumívat se a poznávat okolní svět. Je to něco, co mě baví a chci se v tom zlepšovat. Takže určitě ten vztah je kladný. „

2. Byl/a jsi někdy v anglicky mluvící zemi, pokud ano – kde?

„Ano, byl jsem v Londýně, potom ve Vancouveru v Kanadě, v Belfastu navštívit Iry z English campu, a to je asi z těch anglicky mluvících zemí všechno.“

3. Je pro zlepšení úrovně cizího jazyka dobré vyjet do zahraničí?

„Ano, určitě! Protože vlastně je to jediná možnost, kdy se člověk dostane do přímého kontaktu s tím jazykem.“

4. Setkal/a ses někdy předtím, než jsi jel na English camp s rodilým mluvčím?

„Jelikož chodím na gymnázium, které podporuje výuku angličtiny, tak jsem se setkala už předtím s rodilým mluvčím, ale co znám své vrstevníky, kteří chodí na jiné školy, tak se s rodilými mluvčími normálně nesetkávají. My míváme s rodilým mluvčím jednou týdně konverzaci.“

5. Jakou formu výuky preferuješ, co Ti pomáhá ke zlepšení a jak se vlastně anglický jazyk učíš?

„Mně se dobře učí, když angličtinu aktivně používám, opakuji si ji nebo mi někdo nějaký výraz řekne. Když se výjimečně koukám na filmy, tak si nějaká slovíčka pamatuju z nich, ale člověk si je nezažije tolik.“

6. Jak často jsi s anglickým jazykem v kontaktu?

„Každý den – ve škole mám angličtinu čtyřikrát týdně, ale příští rok ji budu mít pětkrát týdně, ale to je jen kvůli tomu, že jsme škola s rozšířenou výukou. Jinak když se něco učím nebo mě něco zajímá, tak si čtu a hledám na internetu v angličtině. Na seriály nebo na filmy se dívat nestíhám, ale aspoň takto. A samozřejmě poslouchám anglické písničky.“

7. Jak probíhají vyučovací hodiny ve škole?

„Na začátku máme „warm up“ – dostaneme téma a ve dvojicích diskutujeme. Bavíme se buď o tématu z učebnice nebo nám učitel dodá téma, které řešíme. O tom tématu máme většinou poslech, čtení, diskuzi nebo pracujeme s prezentacemi či filmy. Je to zábavnější formou než jen děláním věcí z učebnice. Učebnice u nás jsou méně důležité, více mluvíme, diskutujeme a řešíme věci v angličtině. Na hodinách mi chybí něco, co by je odměnilo, jsou víceméně pořád stejné. Připadá mi, že nás spíš udržují na jedné úrovni, že se nezlepšujeme. Rozhodně je skvělé, že se naučíme argumentovat a dozvíme se názory ostatních, ale gramatiku děláme jednou nebo dvakrát za pololetí. Bylo by lepší, kdybychom ji dělali aspoň jednou za měsíc.“

8. Co potřebuješ v anglickém jazyce zlepšit (mluvený projev, psaný projev, poslech, různé oblasti gramatiky...)

„Já bych chtěl zlepšit plynulost. Líbí se mi, když člověk už nemusí přemýšlet nad tím, co říká, přemýšlet nad použitím každého slova, takže tohoto se snažím za ten týden dosáhnout. A s tím úzkým kontaktem s jazykem se určitě zlepšuje poslech, protože člověk neustále angličtinu slyší, takže to je takový vedlejší produkt.“

9. V čem si myslíš, že jsi naopak dobr/ýá, co se anglického jazyka týče?

„Aha, no... v děláni chyb. Ne, jde mi porozumění a rychle reaguji.“

10. Co očekáváš od English campu?

„Že si ho užiju a posune mě dál.“

Účastník G

1. Jaký je tvůj vztah k anglickému jazyku?

„Hele, asi docela dobrej. Na to, že jsem maturoval z němčiny, tak angličtina je lepší, líp ji ovládám, a hlavně ji všude slyším. Je všude – filmy, seriály... když to jde, tak se na ně dívám v angličtině a všude hrajou anglické písničky. „

2. Byl/a jsi někdy v anglicky mluvící zemi, pokud ano – kde?

„Byl jsem v Severním Irsku.“

3. Je pro zlepšení úrovně cizího jazyka dobré vyjet do zahraničí?

„Jo, určitě jo! Ale taky záleží kam. Nevím, jestli mi to zlepšilo úroveň angličtiny, ale vím, že jsem se naučil, že je tam odlišnej přízvuk a musel jsem si na to zvykat. Ale určitě si myslím, že je dobrý vyjet do zahraničí, protože když tam nemáš nikoho, kdo mluví stejným jazykem jako Ty, donutí Tě to mluvit tím cizím jazykem a naučíš se toho mnohem víc.“

4. Setkal/a ses někdy předtím, než jsi jel na English camp s rodilým mluvčím?

„To nevím, asi spíš ne. Ale pokud ano, nepamatuju si to.“

5. Jakou formu výuky preferuješ, co Ti pomáhá ke zlepšení a jak se vlastně anglický jazyk učíš?

„Teď už se angličtinu moc neučím, gramatiku tak nějak zvládám. Kdyžtak se učím slovíčka, a to z filmů, když nevím, tak si film zastavím a slovíčko si vyhledám. Nejlepší je slyšet výslovnost od rodilých mluvčích.“

6. Jak často jsi s anglickým jazykem v kontaktu?

„Každý den – koukám na filmy, když je škola, tak koukám na seriály, abych se odreagovala. Poslouchám i písničky, ale ty ne každý den. „

7. Jak probíhají vyučovací hodiny ve škole?

„Nijak – už je nemám.“

8. Co potřebuješ v anglickém jazyce zlepšit (mluvený projev, psaný projev, poslech, různé oblasti gramatiky...)

„Určitě slovní zásobu a mluvení.“

9. V čem si myslíš, že jsi naopak dobrý/á, co se anglického jazyka týče?

„V tý gramatice.“

10. Co očekáváš od English campu?

„Že si pokecám s různějma lidma.“

Účastník P

1. Jaký je tvůj vztah k anglickému jazyku?

„Momentálně to беру jako prostředek, který je nezbytný pro to, abychom mohli s lidmi komunikovat, abychom se mohli bavit s někým, kdo není Čech. Mám k angličtině určitě kladnej vztah, díky ní jsem poznal spoustu nových lidí, spoustu kamarádů a přátel – nejenom z cizích zemí. Ale kladný vztah k angličtině jsem před prvním campem rozhodně neměl. Camp byl pro mě takovej mezník, protože jsem poznal právě ty lidi, kteří mě namotivovali angličtinu vnímat jinak, dali mi jiný pohled, jinou cestu, jak se na angličtinu dívat – ne jako na věc, kterou musím dělat ve škole, která mě nebaví, že si tam na něco hraju. Ukázali mi cestu k používání, je to jako s češtinou, kterou taky musíme používat jako „denní chleba“. Musíme ji využít.“

2. Byl/a jsi někdy v anglicky mluvící zemi, pokud ano – kde?

„Ano, byl jsem v Severním Irsku a na chvíli i v „normálním“ Irsku.“

3. Je pro zlepšení úrovně cizího jazyka dobré vyjet do zahraničí?

„Stoprocentně. Samotná návštěva v anglicky mluvící zemi mi dala minimálně to, že jsem se přestal bát mluvit, a to i s chybama, ale nejdůležitější je mluvit i právě s těma chybama a chtít mluvit. Pokud člověk nebude mluvit, nenaučí se to ani, kdyby byl v anglicky mluvící zemi rok. Já jsem byla v anglicky mluvící zemi něco málo přes týden a myslím si, že se moje angličtina zlepšila, ale musím říct, že pouze dočasně, protože jak jsem tu zem opustil, tak tím už nebyla angličtina tak intenzivní, takže jsem spoustu slovíček zapomněl, spoustu obrátů a výrazů jsem v tom jazyku ztratil tím, jak jsem to už tolik nepoužíval a zároveň nejhorší na tom bylo, když jsem si to začal uvědomovat v průběhu roku – zhruba půl roku od návštěvy cizí země, jsem se podíval na svoji angličtinu v hodině angličtiny a bylo to něco příšernýho.“

4. Setkal/a ses někdy předtím, než jsi jel na English camp s rodilým mluvčím?

„Setkal, ale neměl na mě takový dopad, protože jsem tu učitelku neměl v hodinách, jen jsem ji potkával a věděl jsem, že je rodilá mluvčí. Nikdy jsem se s ní nebavil.“

5. Jakou formu výuky preferuješ, co Ti pomáhá ke zlepšení a jak se vlastně anglický jazyk učíš?

„Nejlepší je mluvit, ale mluvit s tím, že máš nad sebou někoho, kdo ti řekne ty chyby – někoho lepšího; někoho, kdo ti poradí, co třeba děláš blbě, co můžeš udělat jinak; někoho, kdo tě nechá mluvit, ale zároveň tě třeba zastaví nebo po chvíli ti řekne, co děláš špatně, čeho by ses měla vyvarovat, co bych neměl používat, co bych měl změnit, co mi dělá problém; někdo, kdo mi pomůže. Musí tam být pořád někdo nade mnou, abych měl nějakou zpětnou vazbu, i když mluvím sám, je dobrý, že mluvím, ale musím mít někoho, kdo mi ty chyby řekne, protože já nevím všechno. Neznám všechny gramatické pravidla, neznám všechny slovíčka, jestli jsem je použil dobře, neznám všechny slovní spojení, nějaké fráze, takže něco takového bych uvítal, a to je ten nejlepší způsob ke zlepšení – hlavně to používat. Víím, že je pěkný se učit slovíčka, ale mělo by se taky víc mluvit.“

6. Jak často jsi s anglickým jazykem v kontaktu?

„Ve škole mám během čtyř dní pět hodin angličtiny po 45 minutách. A mimo školu se snažím co nejvíc tím, že sleduju seriály v angličtině, ale nedaří se mi to úplně každý den. Řekněme, že je sleduju čtyřikrát do týdne. Sem tam si napíšu s nějakým rodilým mluvčím.“

7. Jak probíhají vyučovací hodiny ve škole?

„Z mého pohledu vyplňujeme poměrně dost cvičení, a když nám dají něco „na doma“, tak to skoro nikdo nedělá, protože si myslí, že to nepotřebují, že to umí, že se nemají, co učit a hodně děláme hodně věcí doma – třeba nám zadají, abychom udělali prezentaci. To je podle mě k ničemu, tím se nic nenaučíme, něco si nastudujeme, chvíli to vííme, dáme si na papírek slovíčka, který potřebujeme, tak to nějak odříkáme, a to je všechno.“

8. Co potřebuješ v anglickém jazyce zlepšit (mluvený projev, psaný projev, poslech, různé oblasti gramatiky...)

„Já si myslím, že v tomto období, když se potřebujeme domluvit a nežijeme tam, tak je pro nás nejdůležitější mluvený projev, a to si myslím, že bych potřeboval zlepšit, protože občas mám myšlenku, ale nevím, jak ji mám vyjádřit nebo ji vyjadřuju moc složitě/neobratně. Potřeboval bych mluvit plynule/přirozeněji a s tím souvisí slovní

zásoba i gramatika – od všeho trochu. Nedá se zavrhnout nějaká část, protože ten jazyk je komplexní, a když člověk vynechá jednu část, tak to prostě někde chybí. Můžeš umět miliardu slovíček, ale když neposkládáš jednoduchou větu a nevyčasuješ ju, tak je ti ta miliarda slovíček k ničemu. Myslím si, že by to mělo být propojený, ale myslím si, že mě nejvíc „bota tlačí“ v tom mluveným projevu a v gramatice. Slovní zásobu mám, ale chtělo by to ji trošku osvěžit.“

9. V čem si myslíš, že jsi naopak dobrý/á, co se anglického jazyka týče?

„Myslím v tom, že chci mluvit, že chci – to je moje výhoda a to, že občas nerozumím je nevýhoda.“

10. Co očekáváš od English campu?

„Očekávám, že se setkám s tím, co už mi dlouho chybělo – třeba ti kamarádi, které jsem dlouho neviděl. Očekávám, že se v angličtině zlepším. Předpokládám, že se mi vrátí nějaká ta obratnost v jazyku, a že se naučím nějaká nová slovíčka“

Účastník J

1. Jaký je tvůj vztah k anglickému jazyku?

„Dřív špatnej, ale teďka je dobrej. Jakože je pozitivní a jsem rád, že se angličtinu můžu učit a rozšiřuje mi obzory – můžu si povídat s lidma, se kterejma jsem si předtím povídat nemohl a můžu dosáhnout i nějaké lepší práce. Dřív byl můj vztah špatnej, protože se mi nelíbila forma, jakou mě to učili a neměl jsem motivaci se angličtinu učit.“

2. Byl/a jsi někdy v anglicky mluvící zemi, pokud ano – kde?

„Ne, nikdy.“

3. Je pro zlepšení úrovně cizího jazyka dobré vyjet do zahraničí?

„Sto procentně, protože se obklopíš tou angličtinou a musíš.“

4. Setkal/a ses někdy předtím, než jsi jel na English camp s rodilým mluvčím?

„Ano a docela vnímám rozdílnost mezi angličtinou, kterou nás učí ve škole a angličtinou rodilého mluvčího.“

5. Jakou formu výuky preferuješ, co Ti pomáhá ke zlepšení a jak se vlastně anglický jazyk učíš?

„Na pasivní formou je dobrý sledovat nějaký ty seriály a občas nějaký ty anglický videa si pustit. Na tu mluvenou podobu je mluvit ve škole mezi sebou anglicky nebo je dobré „skypování“ s cizinci.“

6. Jak často jsi s anglickým jazykem v kontaktu?

„Ve škole mám 3 hodiny angličtiny týdně a nějakou formou se jí věnuji každý den – hlavně koukám na nějaká ta videa.“

7. Jak probíhají vyučovací hodiny ve škole?

„Probíhají takovou formou, že nikdy nevíme, co budeme dělat. Vždycky dostaneme nějaký úkol na procvičení domů, který si většinou neprocvičíme. Máme tam vždy část

hodiny, kdy bychom měli být aktivní my a nějak komunikovat, ale u nás ve třídě to nefunguje. V další části si něco čteme nebo posloucháme výklad učitele k nějaké gramatice a občas se koukáme na nějaká videa. U nás ve třídě nefunguje komunikace kvůli našemu třídnímu kolektivu ve třídě. V hodinách neděláme nic, co by nás bavilo nebo zajímalo, ale spíš doplňujeme strašně dlouho cvičení. Bavilo by mě, kdybychom v hodinách diskutovali a vedli nějaké rozhovory.“

8. Co potřebuješ v anglickém jazyce zlepšit (mluvený projev, psaný projev, poslech, různé oblasti gramatiky...)

„Je toho hodně, ale základem je slovní zásoba, protože když člověk nemá slovní zásobu, nemůže vést dialog, protože pořád hledá slovíčka, který nemá a snaží se to složitě opisovat. Pak je dobré ovládat aspoň trochu základy gramatiky a výslovnost, aby to nebyla úplně „Czenglish“.“

9. V čem si myslíš, že jsi naopak dobrý/á, co se anglického jazyka týče?

„Dobřej? V poslechu nebo v běžné hovorové angličtině. Nevím, nejsem moc dobrej.“

10. Co očekáváš od English campu?

„Poznám nové lidi, bude sranda a z hlediska angličtiny očekávám, že s ní budu hodně často v kontaktu, budu muset mluvit a budu se snažit zapojovat do dialogu. Budu se učit popsat tu věc, pro kterou neznám slovíčko. Očekávám zlepšení mluveného projevu a naposlouchání výslovnosti.“

Účastník K

1. Jaký je tvůj vztah k anglickému jazyku?

„Hmm, strašně mě baví, i když nejsem moc dobrý, ale ten jazyk mě baví a chci se ho učit. Líbí se mi, že se díky angličtině dá dorozumět, někam jet a vědět, že se tam dorozumíš.“

2. Byl/a jsi někdy v anglicky mluvící zemi, pokud ano – kde?

„Ne, nebyl.“

3. Je pro zlepšení úrovně cizího jazyka dobré vyjet do zahraničí?

„Určitě, je to úplně suprový, pokud se chceš jazyk naučit.“

4. Setkal/a ses někdy předtím s rodilým mluvčím?

„Myslím si, že ne. Chodil jsem do jazykové školy, ale tam jsem rodilého mluvčího neměl.“

5. Jakou formu výuky preferuješ, co Ti pomáhá ke zlepšení a jak se vlastně anglický jazyk učíš?

„Když se koukám na film, stáhnou si české i anglické titulky a dívám se na to dvakrát – jednou anglicky a pak česky.“

6. Jak často jsi s anglickým jazykem v kontaktu?

„Dost často, snažím se koukat na anglické filmy a číst si anglické knížky.“

7. Jak probíhají vyučovací hodiny ve škole?

„Ve škole jsme měli angličtinu třikrát týdně – paní učitelka jela většinou jen podle učebnice a moc se nám nesnažila rozšiřovat slovní zásobu, ale snažila se nás naučit spíš tu gramatiku, vůbec jsme nemluvili.“

8. Co potřebuješ v anglickém jazyce zlepšit (mluvený projev, psaný projev, poslech, různé oblasti gramatiky...)

„Výslovnost je horší, určitě slovní zásobu – tu mám celkem chudou, předložky mi dělají hodně velký problém a bojím se mluvit, protože se bojím, že udělám chybu a každej na mě bude koukat, že jsem hloupá.“

9. V čem si myslíš, že jsi naopak dobrý/á, co se anglického jazyka týče?

„Myslím si, že nic.“

10. Co očekáváš od English campu?

„Očekávám, že mě to v angličtině posune dál, že se přestanu bát mluvit, že si rozšířím slovní zásobu a najdu nové přátele.“

Účastník Z

1. Jaký je tvůj vztah k anglickému jazyku?

„Velice vřelý, jelikož mám angličtinu velice rád.“

2. Byl/a jsi někdy v anglicky mluvící zemi, pokud ano – kde?

„Určitě byl – v Anglii.“

3. Je pro zlepšení úrovně cizího jazyka dobré vyjet do zahraničí?

„Určitě, jelikož se tak dá angličtina nejlíp naučit.“

4. Setkal/a ses někdy předtím s rodilým mluvčím?

„Ano, když jsem byl v té Anglii.“

5. Jakou formu výuky preferuješ, co Ti pomáhá ke zlepšení a jak se vlastně anglický jazyk učíš?

„Přes seriály.“

6. Jak často jsi s anglickým jazykem v kontaktu?

„Ve škole máme angličtinu třikrát týdně a mimo školu sleduju seriály a strávím nad tím hodně hodin. Většinou je sleduju v originále s českými nebo anglickými titulky.“

7. Jak probíhají vyučovací hodiny ve škole?

„Jsou zábavné, protože máme super angličtinářku a hodně s námi mluví – víc, než probírá látku. Snaží se jet i z učebnice.“

8. Co potřebuješ v anglickém jazyce zlepšit (mluvený projev, psaný projev, poslech, různé oblasti gramatiky...)

„Všechno! Gramatiku používám tu základní, a to mi asi stačí. Slovíčka potřebuju a taky výslovnost.“

9. V čem si myslíš, že jsi naopak dobrý/á, co se anglického jazyka týče?

„Myslím si, že ta slovní zásoba není až tak špatná. Nemám jí tolik, ale dobrý.“

10. Co očekáváš od English campu?

„Očekávám hodně angličtiny, super atmosféru a kamarády.“

Příloha 2

Druhý rozhovor s účastníky – polovina English campu

Účastník V

1. Jaká je angličtina rodilých mluvčích? Je obtížná nebo srozumitelná? Je nějakým způsobem rozdílná od toho, na co jsi zvyklý/á?

„To záleží, kdo s námi mluví, protože ti, kdo z rodilých mluvčí byli v zahraničí, mluví pomaleji a zřetelněji. Taky je tu rozdíl v tom, že nemluví spisovně, jak jsme zvyklí ze školy“

2. Vyhovuje ti styl výuky na English campu?

„Na jednu stranu ano, je to fajn v tom, že nás opravdu učí rodilý mluvčí, ale na druhou stranu já bych ocenil nějakou větší akci – nějakou pořádnou bojovku. Líbí se mi, že hodně diskutujeme – to je fajn a učíme se nové fráze a slovíčka.“

3. Co ti chybí nebo čeho by mohlo být více?

„Jak už jsem řekl chybí mi nějaká větší akce.“

4. Jaká aktivita je nejvíce obohacující?

„Pro mě to byl „hike“, protože si většinu cesty povídáš s nějakým Irem a člověk se nejlépe dostane do té plynulosti jazyka.“

5. Změnily se v průběhu English campu tvé cíle nebo potřeby v angličtině?

„U mě asi ne, já mám pořád ty stejné potřeby.“

6. Změnil se tvůj vztah k anglickému jazyku?

„U mě přetrvává kladný vztah.“

7. Nastal nějaký problém ve výuce?

„Asi ne, nepřijde mi.“

8. Je něco na, co by ses chtěl/a víc zaměřit?

„Je třeba tu angličtinu více rozproudit.“

9. Co tě zatím nejvíce či nejméně obohatilo?

„Nejvíce mě obohatily fráze, které jsme se učili zábavnou formou.“

10. Líbí se ti přístup lektorů?

„Jo, to je super! Líbí se mi, že jsou většinou mladí.“

Účastník G

1. Jaká je angličtina rodilých mluvčích? Je obtížná nebo srozumitelná? Je nějakým způsobem rozdílná od toho, na co jsi zvyklý/á?

„Na letošním campu mi připadá, že mluví srozumitelně. Je to ale asi tím, že jejich přízvuk mám již za ty roky naposlouchaný. Když Irové přijeli poprvé, měl jsem problémy jim porozumět. Rozdíly jsou především ve výslovnosti – mají odlišný přízvuk, než který se učí na středních (základních) školách.“

2. Vyhovuje ti styl výuky na English campu?

„Výuka mi vyhovuje, hodně se mluví, což mi přijde nejdůležitější vzhledem k tomu, že máme možnost mluvit s rodilými mluvčími. Okrajově jsme se zaměřili i na základy gramatiky, což mi také v rozvoji mých jazykových schopností pomohlo.“

3. Co ti chybí nebo čeho by mohlo být více?

„V rámci výuky aj bych možná přidal trochu gramatiky. I když gramatika se probírá celkem podrobně už na základní a následně střední škole.“

4. Jaká aktivita je nejvíce obohacující?

„Myslím, že hlavně komunikace s rodilými mluvčími, rozhovory s nimi a procvičování mluvení.“

5. Změnily se v průběhu English campu tvé cíle nebo potřeby v angličtině?

„Asi bych chtěl více jezdit do ciziny a mluvit s rodilými mluvčími...“

6. Změnil se tvůj vztah k anglickému jazyku?

„AJ mám pořád stejně rád, je potřeba všude kolem nás a baví mě. I filmy v originálním znění jsou super.“

7. Nastal nějaký problém ve výuce?

„Neviděl jsem žádný problém ve výuce.“

8. Je něco na, co by ses chtěl/a víc zaměřit?

„Pro mě hlavně na mluvení, gramatiku zvládám velmi dobře. Potřebuji především rozvinout slovní zásobu a mluvit.“

9. Co tě zatím nejvíce či nejméně obohatilo?

„Jak už jsem zmínil, největším přínosem mi je komunikace s rodilými mluvčími.“

10. Líbí se ti přístup lektorů?

„Je super!“

Účastník P

1. Jaká je angličtina rodilých mluvčích? Je obtížná nebo srozumitelná? Je nějakým způsobem rozdílná od toho, na co jsi zvyklý/á?

„Člověk si na to musí trochu zvyknout hlavně, když rodilý mluvčí má nějaký silný přízvuk nebo vyslovují něco trošku jinak, než by se mělo vyslovovat podle britské angličtiny. Pro nás je těžké se oprostít od češtiny a ta jejich angličtina je rychlejší, svižnější a předpisovější. Rozdíl je hlavně v plynulosti.“

2. Vyhovuje ti styl výuky na English campu?

„Jo, fakt dost. Naučím se hodně slovíček, hlavně se naučím, jak je používat v běžné řeči, protože to, co se naučím ve škole kolikrát nevím, jak použít, co se týče běžného projevu v běžné konverzaci. Líbí se mi, že můžeme gramatiku od rodilých mluvčích i naposlouchat.“

3. Co ti chybí nebo čeho by mohlo být více?

„Hmm. Těch slovíček by mohlo být ještě víc, protože ty se nikdy neztratíš.“

4. Jaká aktivita je nejvíce obohacující?

„Rozhovory jeden na jednoho.“

5. Změnily se v průběhu English campu tvé cíle nebo potřeby v angličtině?

„Asi ne. Je důležité se vymáčkout a rozšířit slovní zásobu. Možná by se mi hodilo více fází.“

6. Změnil se tvůj vztah k anglickému jazyku?

„Rozhodně ne, nezměnil. Pořád mám angličtinu rád.“

7. Nastal nějaký problém ve výuce?

„Neřekl bych.“

8. Je něco na, co by ses chtěl/a víc zaměřit?

„Těžko říct, je to dost individuální. Já bych se zaměřil na slovíčka a obratnost v povídání, abych zbytečně dlouho nepřemýšlel, co chci říct.“

9. Co tě zatím nejvíce či nejméně obohatilo?

„Nejvíc mě obohatilo povídání si s Iry, když jsem mezi nimi jako jediný Čech. Je to to nejlepší.“

10. Líbí se ti přístup lektorů?

„Ano, jsou přátelští, chtějí nám vždy pomoci a poradit. Chtějí to být naši kamarádi.“

Účastník J

1. Jaká je angličtina rodilých mluvčích? Je obtížná nebo srozumitelná? Je nějakým způsobem rozdílná od toho, na co jsi zvyklý/á?

„Určitě záleží na tom, s kým z rodilých mluvčích se bavíme, protože pokud se bavíme s někým, kdo už má nějaké zkušenosti, ví, že má mluvit trochu pomaleji, snažit se vyslovovat. Když narazíme na rodilé mluvčí v jejich zemi, tak to určitě není za začátku jednoduché jim rozumět – než si zvykneme na jejich dialekt, protože v každé části se mluví úplně jinak. Oproti škole tam určitě rozdíl je, protože my taky nemluvíme spisovně v češtině.“

2. Vyhovuje ti styl výuky na English campu?

„Tak mně se výuka angličtiny líbí, protože je akční – hrajeme hry. Hlavně tu výuka probíhá nepřetržitě, protože Iry potkáváme během snídaně, oběda i večeře, během volného času, na výuce, na programu, jsou s námi na pokojích - což je velká výhoda.“

3. Co ti chybí nebo čeho by mohlo být více?

„Nechybí mi nic.“

4. Jaká aktivita je nejvíce obohacující?

„Kempové písničky, protože je to víceméně učení se nových slovíček pomocí písničky, která se nám líbí a baví nás. Je to lehce zapamatovatelné, protože často se písničky opakují a jsme motivováni je zpívat.“

5. Změnily se v průběhu English campu tvé cíle nebo potřeby v angličtině?

„To, co jsem potřeboval tady více méně vyhledávám, takže se moje potřeby nezměnily. Pořád je potřeba slovní zásoba a možná i gramatika, když se poslouchám.“

6. Změnil se tvůj vztah k anglickému jazyku?

„Nezměnil.“

7. Nastal nějaký problém ve výuce?

„Myslím si, že problém nenastal. Možná jen občas v tom, že nerozumím úplně všemu, ale to se dá obejít.“

8. Je něco na, co by ses chtěl/a víc zaměřit?

„Na slovíčka.“

9. Co tě zatím nejvíce či nejméně obohatilo?

„Rozhovory s Iry během běžných činností v průběhu celého dne.“

10. Líbí se ti přístup lektorů?

„Ano!“

Účastník K

1. Jaká je angličtina rodilých mluvčích? Je obtížná nebo srozumitelná? Je nějakým způsobem rozdílná od toho, na co jsi zvyklý/á?

„Určitě je to rozdílné – mluví rychlejc. Někdy jim hůř rozumím, ale přijde mi, že se snaží mluvit zřetelně.“

2. Vyhovuje ti styl výuky na English campu?

„Ano, je to paráda! Naučil jsem se dost slovíček, je to zábavnou formou – fakt mě to baví!“

3. Co ti chybí nebo čeho by mohlo být více?

„Vůbec nic. Je to super. Líbí se mi na začátku hodiny otázky a pak se snažíme dělat něco praktickýho. Je to pestrý.“

4. Jaká aktivita je nejvíce obohacující?

„Když jsme dělali palačinky a všechno probíhalo v angličtině.“

5. Změnily se v průběhu English campu tvé cíle nebo potřeby v angličtině?

„Hmmm, ne. Je super, že je tu člověk s angličtinou hodně v kontaktu a už v ní začínám i myslet, takže se zvýšila moje schopnost komunikace.“

6. Změnil se tvůj vztah k anglickému jazyku?

„Myslím si, že ne. Já jsem měla angličtinu vždycky rád. Akorát to ten můj vztah podpořilo.“

7. Nastal nějaký problém ve výuce?

„Ne, ne, ne, vůbec.“

8. Je něco na, co by ses chtěl/a víc zaměřit?

„Myslím, že takto je to fakt vyhovující a je to super.“

9. Co tě zatím nejvíce či nejméně obohatilo?

„Já jsem se vždy potřeboval dostat do té komunikace, a to se tady povedlo.“

10. Líbí se ti přístup lektorů?

„Ano! Je super. Jsou vtipní, tolerantní, dá se s nimi mluvit o všem.“

Účastník Z

1. Jaká je angličtina rodilých mluvčích? Je obtížná nebo srozumitelná? Je nějakým způsobem rozdílná od toho, na co jsi zvyklý/á?

„Určitě! Jelikož jsou to Irové, mají svůj dialekt a občas to neslyším. Jinak dobrý.“

2. Vyhovuje ti styl výuky na English campu?

„Jooo!“

3. Co ti chybí nebo čeho by mohlo být více?

„Momentálně mě nic nenapadá. Jsem rád, že ta výuka neprobíhá jako ve škole – je víc nápaditá. V praxi ji víc využijeme.“

4. Jaká aktivita je nejvíce obohacující?

„Výuka angličtiny.“

5. Změnily se v průběhu English campu tvé cíle nebo potřeby v angličtině?

„Nic mě nenapadá.“

6. Změnil se tvůj vztah k anglickému jazyku?

„Mám ji čím dál rači.“

7. Nastal nějaký problém ve výuce?

„Nemyslím si.“

8. Je něco na, co by ses chtěl/a víc zaměřit?

„Jsem spokojen, tak jak jsem.“

9. Co tě zatím nejvíce či nejméně obohatilo?

„Naše lektorka se snaží, myslím si, že dobrý.“

10. Líbí se ti přístup lektorů?

„Určitě!“

Příloha 3

Třetí rozhovor s účastníkem – konec English campu

Účastník V

1. Změnil se tvůj pohled na anglický jazyk?

„Ne, je pořád stejný.“

2. Pomohl či nepomohl Ti English camp? V čem ano? V čem ne?

„Pořád stejný to je.“

3. Jaký máš názor na rodilé mluvčí?

„Jsou jedničky!“

4. Co by měli rodilí mluvčí dělat jinak, aby anglický jazyk více přiblížili?

„Nic.“

5. Co by mělo být zařazeno i do hodin ve škole?

„Diskutování.“

6. Byla angličtina rodilých mluvčích jiná než ta „školní“?

„Byla kvůli přízvuku.“

7. Máš pocit větší jistoty?

„Ano!“

8. Chybělo Ti něco?

„Nic, byl jsem spokojený!“

9. Co Tě překvapilo?

„Otevřenost.“

10. Motivoval Tě English camp?

„Chci se začít dívat na seriály.“

11. Naplnil English camp Tvoje očekávání a potřeby?

„Ano!“

Účastník G

1. Změnil se tvůj pohled na anglický jazyk?

„Aj mám pořád stejně rád, možná o trochu raději.“

2. Pomohl či nepomohl Ti English camp? V čem ano? V čem ne?

„Cítím, že moje znalost angličtiny je díky pobytu na EC s rodilými mluvčími obohacena. Naučil jsem se některé fráze, které jsem doposud neznal. Seznámil jsem se s jiným přízvukem, který mi taktéž nebyl známý. A nejvíce nápomocná mi byla konverzace s rodilými mluvčími“

3. Jaký máš názor na rodilé mluvčí?

„Jsou to miláčci! Jsou skvělí, komunikativní, ochotní, ohleduplní. Když vidí, že máme v některých oblastech aj rezervy, přizpůsobí svoji mluvu našim znalostem. Přirostli mi k srdci a jsou mojí druhou rodinou.“

4. Co by měli rodilí mluvčí dělat jinak, aby anglický jazyk více přiblížili?

„Naučit se vlastní gramatiku - neee kecám, prostě oni jsou tu od toho, aby s námi hlavně mluvili, mohli by občas trochu zvolnit tempo řeči, s tím jejich akcentem je někdy složitější jim porozumět. Ale vždycky jsme se domluvili, což je hlavní, si myslím.“

5. Co by mělo být zařazeno i do hodin ve škole?

„Více konverzace jednoznačně. Umíme sice gramatiku, ale moc nemluvíme. A to je špatně. I čtení a poslech celkem ovládáme, ale prostě to mluvení je v dnešní době hodně důležité a ve škole je často opomíjeno.“

6. Byla angličtina rodilých mluvčích jiná než ta „školní“?

„Jo. Hlavně přízvuk. I slang, ale ten při konverzaci s námi moc nepoužívali, tedy s těmi, kteří jejich přízvuk ještě neznali. Se mnou šprechtí celkem normálně, jako doma.“

7. Máš pocit větší jistoty?

„Nevím, jestli mám pocit větší jistoty, každopádně se před Iry nebojím mluvit, protože jsou to prostě zlatíčka a nesmějí se mi, když řeknu něco špatně. Prostě mluvím, oni mi rozumí, vědí, co chci říct a co čím myslím a vzájemně se doplňujeme. Jsme dobrý tým.“

8. Chybělo Ti něco?

„Mně nechybělo asi nic. Nedokážu si vybavit.“

9. Co Tě překvapilo?

„Mně už asi nic.“

10. Motivoval Tě English camp?

„Pobyt na EC s Iry mě motivoval k tomu, abych AJ stále procvičoval a rozhodně mám v plánu Iry i sama navštívit.“

11. Naplnil English camp Tvoje očekávání a potřeby?

„Na English camp jsem jela kvůli skvělým lidem, nečekal jsem, že si zlepším AJ. Takže moje očekávání byla naplněna!“

Účastník P

1. Změnil se tvůj pohled na anglický jazyk?

„Pohled na aj mi tato zkušenost v zásadě nijak nezměnila. S rodilými mluvčími jsem již měl šanci se setkat, takže jejich styl výuky ani jejich přístup mě nikterak nepřekvapil, proto si myslím, že se můj postoj k jazyku nezměnil.“

2. Pomohl či nepomohl Ti English camp? V čem ano? V čem ne?

„Určitě mi pomohl z hlediska slovíček a procvičování mluveného projevu, který je velikým „kamenem úrazu“ na mnoha školách, protože se v hodinách angličtiny příliš často a dlouho nemluví. Naopak při pobytu na English campu se mluví stále jenom anglicky, pokud se chcete bavit i s někým jiným než jen s česky mluvícími jedinci. Jestliže si chcete popovídat a dozvědět se něco víc i o lidech z jiné země, než je ta vaše, musíte zákonitě mluvit cizím jazykem, to je ta největší zkušenost, kterou vám camp může nabídnout, umět reagovat i v situacích, se kterými se ve škole nesetkáte a umět si poradit v jakékoli situaci s vaší limitovanou slovní zásobou. Nejvíce nápomocný byl samotný kontakt s lidmi z ciziny. Trávil jsem s nimi čas, probírali jsme různé věci ohledně učení, ale zároveň jsem s nimi mohl popovídat i v přátelské rovině a bavit se s nimi o čemkoliv. Nejméně nápomocné je samozřejmě sedět tiše v koutě a do ničeho se nezapojovat, protože tak sice nic nezkazíte, ale zároveň se nic nového nebo přínosného nenaučíte.“

3. Jaký máš názor na rodilé mluvčí?

„Všichni byli přátelští a milí, ochotní se vším pomoci. Dobří týpci.“

4. Co by měli rodilí mluvčí dělat jinak, aby anglický jazyk více přiblížili?

„Podle mého názoru těžko mohli dělat něco jinak. Snažili se s každým bavit, jak se dalo, vyhledávali možnosti, jak se s každým bavit, ale pokud ten dotyčný nechce, nemůžete nikoho do ničeho nutit. Mluvčí se snažili, jak jen mohli a uměli.“

5. Co by mělo být zařazeno i do hodin ve škole?

„Pro mě rozhodně více mluvení mezi sebou, kdy se diskutuje třeba nějaký problém nebo se řekne téma a prvně se udělá brainstorming, poté se kladou různé otázky k tomuto tématu ze strany učitele, které jsou následně prodiskutovány v rámci párů nebo skupinek o 3 lidech nejlépe, přičemž učitel chodí po třídě, poslouchá různé názory, návrhy, nápady, případně i opraví nějakou tu chybu, kterou žák udělá, aby měl zpětnou vazbu i student, aby se mohl dále zlepšovat. Tato aktivita je vhodná si myslím především zpočátku nového tématu, které se probírá ve škole a zabere třeba 15–20 minut, což není mnoho a studenti si alespoň procvičí mluvenou formu jazyka.“

6. Byla angličtina rodilých mluvčích jiná než ta „školní“?

„Samozřejmě, že angličtina rodilých mluvčích byla jiná. Byla přirozenější, plynulejší, člověk cítil, že nad ničím nemusí přemýšlet a taktéž jejich výrazný přízvuk je prozradil. Nutno také podotknout, že jejich výslovnost je zkrátka taková, jak má být a lze to poznat, když mluví.“

7. Máš pocit větší jistoty?

„Touto tezí se nejspíš myslí, jestli jsem získal nějaký větší pocit jistoty v aj. Musím říct, že pocitem větší jistoty v aj bych to nenazval, ale spíš se nebojím mluvit před ostatními, když musím mluvit. Pokud chci něco zařídit v aj nakoupit si, popovídat si, přečíst si článek v aj zkrátka nebojím se angličtinu používat i v běžném životě, pokud je to potřeba.“

8. Chybělo Ti něco?

„Více času s přáteli a s kamarády, uteklo to příliš rychle a musí nás rodilí mluvčí opustit.“

9. Co Tě překvapilo?

„Občas mě překvapil věk některých lektorů, ale také stále mě udivuje jejich přízvuk, i když jsem ho slyšel již několikrát.“

10. Motivoval Tě English camp?

„Setrvává od doby, kdy jsem se s nimi poprvé setkal a ten pocit, když od poslední návštěvy použijete jiná slovíčka a třeba si i víc popovídáte a oni vás taktéž vnímají jinak, je k nezplacení. Zároveň cítíte i od nich odezvu, že vás vnímají jako člověka, se kterým si mohou lépe popovídat, protože už ovládáte jazyk na vyšší úrovni.“

11. Naplnil English camp Tvoje očekávání a potřeby?

„Očekával jsem, že si dobře popovídám, zlepším si aj, což se doufám povedlo, navázal jsem také spoustu nových kontaktů a přátelství, za které jsem samozřejmě velice rád. Kromě těchto očekávání, tužeb mě nic jiného nenapadlo, co bych mohl chtít.“

Účastník J

1. Změnil se tvůj pohled na anglický jazyk?

„Mám ho mnohem radši. Stal se prostředkem pro dorozumívání se s novými přáteli. Už mi nepřijde ani nudný, ale naopak velmi zábavný. Pořád je v něm, co objevovat.“

2. Pomohl či nepomohl Ti English camp? V čem ano? V čem ne?

„Camp pomohl hlavně v tom, že zbavil člověka strachu používat jazyk jemu ne vlastní. Díky rodilým mluvčím si také myslím, že mi zlepšil výslovnost a poslech. V čem nepomohl, je psaná stránka jazyka, ale ta je pro mě až na druhém místě.“

3. Jaký máš názor na rodilé mluvčí?

„Jsou to super lidi, mladí, veselí a je s nimi legrace. Hlavním kladem je jejich přítomnost, ale ta by sama o sobě nebyla k ničemu. Důležité bylo, že vše probíhalo formou různých her a člověka to tak pohltilo, že se přestal bát mluvit. U všeho byla taktéž hromada zábavy, která je skvělou motivací. Například když nerozumím nějakému vtipu, protože ho prostě nepřeložím, mám motivaci se pak ve škole učit, abych za rok rozuměl všemu.“

4. Co by měli rodilí mluvčí dělat jinak, aby anglický jazyk více přiblížili?

„Občas trochu zpomalit, aby se chytali všichni.“

5. Co by mělo být zařazeno i do hodin ve škole?

„Různé hry, klidně i v rámci tříd, týkající se klidně i anglicky mluvících zemí. V týmech o menším počtu, pak plnit různé úkoly v angličtině a tak, ale samozřejmě se to nedá dělat pořád a je to organizačně náročné, ale po doprání nějakého tématu, by to jako odreagování určitě bylo dobré.“

6. Byla angličtina rodilých mluvčích jiná než ta „školní“?

„Tak to na 100 %. Konkrétně Irové mají svůj typický slang i přízvuk a chvílku trvá, než si na to člověk zvykne. A to jejich „oi“ je strašně vtipný!“

7. Máš pocit větší jistoty?

„Člověku to hned zvedne sebevědomí a je si tím, co říká mnohem jistější. Ale s odstupem času se zmenšuje, neříkám, že mizí, ale v porovnání týden po campu a půl roku po campu je to znát.“

8. Chybělo Ti něco?

„V průběhu campu jsem trpěl těžkým nedostatkem depresí, stesku po domově, jídla, občas spánku a nudy.“

9. Co Tě překvapilo?

„To, jak může být angličtina zábavná. To, kolik dobrých lidí se vejde do malého pokoje. A to, jaká fronta se dokáže vytvořit před svou chatkou v průběhu noční hry.“

10. Motivoval Tě English camp?

„Je obrovská na konci campu, ale pak s přibývajícím časem poklesne. Každopádně každý chce rozumět, každý chce umět reagovat, každý se chce bavit. Takže u mě to třeba znamená, že začnu číst různé články v angličtině nebo sledovat různé přednášky úspěšných lidí v angličtině, čemuž jsem se před tím vyhýbal kilometrovým obloukem.“

11. Naplnil English camp Tvoje očekávání a potřeby?

„Očekávání camp předčil, účel splnil a všem bych ho doporučil.“

Účastník K

1. Změnil se tvůj pohled na anglický jazyk?

„Joo, dost mě to obohatilo. Takto se s angličtinou v Česku nesetkáš. Pokud chce tohle člověk zažít, musí do zahraničí.“

2. Pomohl či nepomohl Ti English camp? V čem ano? V čem ne?

„Určitě se nebojím tolik mluvit. A je důležité mluvit i s chybama. Důležité je, aby tomu bylo rozumět.“

3. Jaký máš názor na rodilé mluvčí?

„Jsou úžasní! Je to strašně super! Je to sranda a jsou opravdu tolerantní.“

4. Co by měli rodilí mluvčí dělat jinak, aby anglický jazyk více přiblížili?

„Nic mě nenapadá. Komunikuj s námi anglicky, když nerozumíme, snaží se nám to říct jinak.“

5. Co by mělo být zařazeno i do hodin ve škole?

„Komunikace – speciální hodina jenom komunikace.“

6. Byla angličtina rodilých mluvčích jiná než ta „školní“?

„Joo, sice se snažili mluvit pomalu a zřetelně, ale rozhodně to bylo jiné.“

7. Máš pocit větší jistoty?

„Jo, určitě se teď tolik nebojím.“

8. Chybělo Ti něco?

„Ne, vůbec.“

9. Co Tě překvapilo?

„Večerní program. Vůbec jsem to nečekal.“

10. Motivoval Tě English camp?

„Určitě se chci v angličtině víc koukat na filmy a nebát se komunikovat.“

11. Naplnil English camp Tvoje očekávání a potřeby?

„Čekal jsem zlepšení komunikace a zvětšení slovní zásoby, což se splnilo. Jinak nad moje očekávání tady byli všichni velice přátelští.“

Účastník Z

1. Změnil se tvůj pohled na anglický jazyk?

„Stejně to mám.“

2. Pomohl či nepomohl Ti English camp? V čem ano? V čem ne?

„Pomohl mi v pochopení slangu.“

3. Jaký máš názor na rodilé mluvčí?

„Jsou super!“

4. Co by měli rodilí mluvčí dělat jinak, aby anglický jazyk více přiblížili?

„Dělají toho dost.“

5. Co by mělo být zařazeno i do hodin ve škole?

„Mluvení s rodilými mluvčími.“

6. Byla angličtina rodilých mluvčích jiná než ta „školní“?

„Samozřejmě – byli to Irové.“

7. Máš pocit větší jistoty?

„Ano, víc mluvím.“

8. Chybělo Ti něco?

„Nic.“

9. Co Tě překvapilo?

„Začal jsem si víc rozumět s lidmi.“

10. Motivoval Tě English camp?

„Začnu si šetřit peníze, abych mohl vycestovat.“

11. Naplnil English camp Tvoje očekávání a potřeby?

„Ano!“

Příloha 4

Rozhovory s lektory ze Severního Irska

Lektor R

1. Do you think that Czech pupils have positive attitude towards English?

„Yes and no. Yes because a lot of the shows or books they read/watch are in English. But then no, often it's seen as boring, and learning it is hard.“

2. Could English camp help Czech pupils to change their attitude towards English?

“Yes, because they are learning in a fun and friendly environment. The approach to teaching English at camp is probably very different to that in school. Teaching at camp is mainly focused on conversational English, and words they would use more in their very day life.”

3. Do you think Czech pupils often go to English speaking countries?

“Not sure, but I would guess so as most countries speak English. However, Czech is surrounded by many counties that do not speak English so possibly not.”

4. Had Czech pupils met native speakers before going to their first English camp?

“Some pupils had, for others it was their first time and more difficult.”

5. Could you say your guess about the way how Czech pupils learn English?

„After meeting students at our camps I would guess that it is mainly classroom based and formal.“

6. Could you guess what English lessons at Czech schools look like?

"I feel like it's a very rigid structure, not practiced conversationally and pupils are made to feel bad if they don't understand or get the answer to a question right."

7. What are Czech pupils good in English at?

„Grammar and theory, often then Czech students knew more on this than some of our native speakers.“

8. What should Czech pupils practise more in English?

„Possibly practicing conversational English and gaining confidence.“

9. Could you tell me what you think that Czech pupils would like to learn to improve their English at the English camp?

"The tense's and common words which they use in everyday life which are more applicable to them. I.e. words related to their interests and hobbies. Also slang words."

10. What do you think about time which Czech pupils spend on learning English? Do you think they spend a lot of time learning it or how often do you think they learn it?

"I think for most students they only spend the time in school learning it."

11. Do you think it is hard for Czech pupils to understand you because of your accent?

„Yes, at times, the Northern Irish accent can be tricky and we speak quite fast, but in saying this many of our Czech manage well once used to it.“

12. Is it hard for you to understand Czech pupils? What do you think about their knowledge of grammar and pronunciation?

“I don’t find it overly difficult to understand Czech people, I think when they are trying to explain a word they don’t know it can get confusing but i think over all their grammar and pronunciation is at a very high level.”

13. What is the best English activity for Czech pupils?

“Simply talking and playing language games such as throwing the ball and talking about their hobbies and interests.”

14. What is the biggest problem of Czech pupils in English?

“They doubt themselves and they don’t have the confidence they should.”

15. What do you think that Czech pupils expect from the English camp?

„I think they expect to come and learn something new, to be challenged and to have a great opportunity to spend an extended period speaking to people who speak English as their first language.“

Lektor M

1. Do you think that Czech pupils have positive attitude towards English?

„Yes!“

2. Could English camp help Czech pupils to change their attitude towards English?

„Yes.“

3. Do you think Czech pupils often go to English speaking countries?

“Sometimes, but not often.”

4. Had Czech pupils met native speakers before going to their first English camp?

“Perhaps a third had.”

5. Could you say your guess about the way how Czech pupils learn English?

“My guess is that there was a reasonable amount of emphasis on rigorous learning of grammatical structures and on writing English, but not on colloquial usage or on speaking English aloud.”

6. Could you guess what English lessons at Czech schools look like?

“I think probably quite a lot of rote learning of grammar, and probably quite a lot of written exercise.”

7. What are Czech pupils good in English at?

“Understanding why a sentence needs to be constructed a particular way, rather than just intuiting what it should be.”

8. What should Czech pupils practise more in English?

“Probably aspects of English pronunciation foreign to the Czech language, e.g. the ‘th’ sound.”

9. Could you tell me what you think that Czech pupils would like to learn to improve their English at the English camp?

“Spoken English.”

10. What do you think about time which Czech pupils spend on learning English? Do you think they spend a lot of time learning it or how often do you think they learn it?

“My impression is that they spend a lot of time learning it.”

11. Do you think it is hard for Czech pupils to understand you because of your accent?

“Harder than it would be for them to understand an American or an English person.”

12. Is it hard for you to understand Czech pupils? What do you think about their knowledge of grammar and pronunciation?

“It is impressively easy; students tend to have a good grasp of English for their age. I think their knowledge of grammar is generally far better than their pronunciation; I have

never met a Czech pupil who was in anyway close to passing for a native English speaker. However, this rarely impacted the clarity of their communication.”

13. What is the best English activity for Czech pupils?

“Depended on the group; for advanced pupils, an activity which taught clearly a particular grammatical structure and then gave a long period of time to speak conversationally in situations which forced that structure to be used tended to work best.”

14. What is the biggest problem of Czech pupils in English?

“Probably the aforementioned pronunciation, as well as the little idioms which are different in the way they’re phrased in English. I can’t think of an example, but those sorts of things which aren’t grammatically wrong, but just aren’t how an English person would ever express that thought.”

15. What do you think that Czech pupils expect from the English camp?

“A chance to improve their English in a fun way and to hear about Jesus and his good news.”

Lektor C

1. Do you think that Czech pupils have positive attitude towards English?

„I think yes.“

2. Could English camp help Czech pupils to change their attitude towards English?

„Yes, interacting with native speakers, and having to communicate could be totally different to the learning in a classroom.“

3. Do you think Czech pupils often go to English speaking countries?

„I think most of them do not go often.“

4. Had Czech pupils met native speakers before going to their first English camp?

„Most of them, yes, from previous camps, but the younger and newer pupils probably had not yet.“

5. Could you say your guess about the way how Czech pupils learn English?

„I think all children take English lessons at school as it is the international language. In school I assume that the English learned is useful, but the main goal of school is to pass an English exam at the end of the year, as a main goal, which could mean focusing on grammar and vocabulary as a means to do this. The ones who have a deeper interest in it watch films and TV shows in English, or read, browse the internet, or play video games in English.“

6. Could you guess what English lessons at Czech schools look like?

„A focus on grammar, tenses and word order etc. and written assignments in English. I doubt there is a big focus on speaking conversationally in English.“

7. What are Czech pupils good in English at?

„Their pronunciation for me was always clear and easy to understand, and grammar was never a problem, even if they spoke very little.“

8. What should Czech pupils practise more in English?

„Speaking in whole thoughts, as opposed to stopping and trying to figure out the perfect grammar for a particular sentence. If they continued speaking without having to check if every sentence made perfect sense to me then the conversation would cover much more meaning in a shorter period of time. The pursuit of perfect grammar can paralyse some students where they feel shy to speak. In my opinion its better to speak an imperfect sentence than to not attempt to speak at all in fear of making a mistake.“

9. Could you tell me what you think that Czech pupils would like to learn to improve their English at the English camp?

„The actual lessons at the camp may or may not be remembered by the students, and what I think is really useful is building the confidence to speak a different language to its native speakers. During the week of camp it would be a waste of the students time to really focus on grammar or vocabulary, because honestly they can do that at home by themselves and most native speakers know nothing about their own grammar. What they should spend time on is talking to the English native speakers, and be willing to make hundreds of mistakes every day. The goal of learning language is to communicate, so the actual communication is the value of the English camp.“

10. What do you think about time which Czech pupils spend on learning English? Do you think they spend a lot of time learning it or how often do you think they learn it?

„I know that they start quite young, maybe nine years old, and could continue until maturity, and then even at university. Like anything, the amount of motivation and practice can differ greatly from pupil to pupil. One could do only the work they have for school and nothing else, while another could do extra curricular English activities, watch English films and music, books etc. all of which I would consider practice with the English language. The importance of English continues to grow, so I would say that the majority of pupils spend at least 2-3 hours per week of focused work specifically for English.“

11. Do you think it is hard for Czech pupils to understand you because of your accent?

„Yes, it took me some time to adjust the speed at which I talk and making my accent more comprehensible. I think the Northern Irish speaker is particularly hard to understand because of its fast cadence, flattened vowels and slang.“

12. Is it hard for you to understand Czech pupils? What do you think about their knowledge of grammar and pronunciation?

„I think their knowledge of grammar is very thorough, and pronunciation is almost always understandable and very few mistakes, with the exceptions of voiced and unvoiced “th”, and mistaking v for w and vice versa.“

13. What is the best English activity for Czech pupils?

„Hearing new words and understanding what they mean in context is the basis for any language acquisition. Babies learn entire languages like this and the same process can and should be used for adults too. But which exact activity could this be? I am unsure, but perhaps a discussion of a picture, and the difficulty or level can be adjusted by the native speaker, for example, discussing a photo of a red car would be much different with a 3 year old than a 10 year old etc. so treat language students the same way.“

14. What is the biggest problem of Czech pupils in English?

„I would say shyness, many of the students took a long time to start speaking, and it had nothing to do with their speaking or understanding ability, but just sheer lack of confidence. The thing stopping them from communicating wasn't a lack of grammar or vocabulary knowledge. The sooner they start speaking and understand that's why they learn the language in the first place, the better.“

15. What do you think that Czech pupils expect from the English camp?

„They must expect to really break out of their comfort zone, and talk to people they have never met before in a second language. This is difficult, but this will give them the biggest rewards during the camp. I feel like the lessons will all have been something they have studied before, and the real value is in talking to natives and practice understanding a real speaker with all of their imperfections, and being willing to reply and sustain a conversation.“